شاعر :

حاجي محمد اسحاق امانزی

په نغمو کي وير

په نغمو کې وير

شعري ټولګه

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي ویر
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	:۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	:۵۰۰ ټوکه
کچه	:۵۰/ ۱۳×۲۱ سانتي متره
مخونه	:۳۰۰
انلاین چاري	:مختار احمد احسان - د لراوبر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړليک

1. ښاغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي وير/ اټک يوسفزی
3. په نغمو کي وير/ زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي وير/ امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنګ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچۍ
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. ګله
25. ګل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سکاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. ښايست
46. سالنګ
47. زور
48. زوال
49. ړوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدیر
64. تشبث
65. تسکین
66. تجلا
67. تاوان
68. پیوستون
69. بیان
70. بلبلان
71. بډایې
72. باور
73. اوښکې
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. ګلان
84. ګروم
85. غلبلې

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د میني هوسۍ
90. دصبر کاسه
91. خبري
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ږغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننګ
110. وطنه
111. ګل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندره
114. سمسور

115. زموږ خاوره

116. زما ښکلې کندهاره

117. د ولس مینه

118. پارلمان

119. کوهکه

120. کندهار ته

121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

122. پخې خبري

123. تاریکه وه

124. لوی اختره

125. زه باران یم

126. توره شپه

127. تا ته وایم (پ) …

128. ځلوریزي

129. توان په توان

130. فکرونه

131. چاربیتي

کورني شعرونه

132. نور صباح جاني

133. مراکو

134. ښه نیت

135. سرباز

136. ولیجان

137. غمیزه

رنګارنګ شعرونه

138. ویر

139. ګونګې ژبه

140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنګاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ږغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنګسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډېوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

ښاغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کی د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.

هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چی چا ته ئي ور په نصيب کي، په حديث شريف کي را غلي دي: [الشعراء تلاميذاالرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاګردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کي د زړه خواله او د زړه براس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. درويش درانی د وطن پياوړی او نازکخياله شاعر وايي:

دغـــه هـــنر آســـانه مـــه بوله درويشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هـــر کس نبرد چاشـــنی درد محبت
اين آتش بی رنګ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چي خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو اوربېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوي، خوښۍ، ناخوالي او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کي ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کي ئې بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالی نړۍ رنګيني افسانې د تصور په رنګينه دنيا کي تصوير کوي. ښاغلی عبدالرحمان پژواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چي يوازي دی ئې جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندی خبري کول په زړه باندي تجاوز او په روح باندي تېری دئ، زه پر شعر باندی انتقاد ګناه ګڼم".

دا هغه اوصاف دي چي ما د ښاغلي الحاج محمد اسحق امانزی په شعرونو کي احساس او درک کړه. نوموړی زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د مهاجرت په دوره کي ئې په ۲۰۰۹ کال کي د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوي په لاس راوړې چي ما ئې اميد نه درلود، چي زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وايم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چي د ډېر پياوړی، ځوان ليکوال او شاعر ښاغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستي د ښاغلي امانزي په مورد کي د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چی زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کور ودانی ورته وايم.

د ښاغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولګه ده چي په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی
عبدالرحمن رحمانی
د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲
ډنمارک

په نغمو کي وير

(شاعر لکه هنداره)

په رشتيا چي شعر هنر او ادب دئ، مګر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د يو کتاب او د يوې ښوونځي او يوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجينري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سړی کسبي شاعر هم سي.
ورځ تر بلي روښانه کيږي چي د شعر سرچينه يوازي او يوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کيږي چي د زړه سمندر ئي له انساني ميني او عاطفې څخه ډک وي.
هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زينت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تير کړي او يا که پر خپل مخ يا غاړي لاس تيروي.
که څه هم خلک او عام ولس شاعران په يو چا، يو کلي، يو قوم اويو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بيا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي ګڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږيږي
د دې دور پــر انســــان مي زړه خــــوږيږي
چي د هـــــر چـــا په غــــم تل راســــــره ژاړي
په خپل زړه او خپل ګريوان مي زړه خوږيږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد اوغم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعردهر چادی او هرڅوک خپل ګڼي.
شاعر تل مينه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکيت کي انسان ته رنګ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه يو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي تر سره کړي دي او له مسلکي پلوه يو نظامي سرتيری دئ مګر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تيريو دومره دردولی چي د الهام شاپيرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي وير) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را اورساوه.
د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلرو کي به ځيني فني نيمګړتياوي وي مګر بې له شکه وينو چي ارمان او پيغام ئې ډير دروند او د قدر وړ دئ.
د اما نزي د شعر چينه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شيرازه اوسي.

امين
اجمل اټک يوسفزی
ناروې د اوسلو ښار
۲۰وری۱۳۹۰

په نغموکي وير

شعر هغه الهام دئ چي د انسان د احساس بیان پکښي نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چي د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنګینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودي او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلکو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چي د ذهنو په اړولو او ویښتیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان ختک داسي وايي:

د افــغان په ننګ مي وتـــړله تـــوره
ننګیالی د زماني خوشحال ختک یم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چي سخندان او هنرمند یم
بل به نه وي سخـــندان او هنرمند

یا په اوسنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځــوان چي د وطن په درد ســو ځېږي
که ســـل ځله پر مخ لـــوېږي پورته کېږي
مـــا ترې ســل ځله قربان او صــدقه کړې
چي د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا ښوک یې چي ګــولۍ اوروي
د خـــپل نیکه او خــــپل ابـــا پر کلي
دې هــدیره کي دي خـــپلوان پراته دي
ښوک ئې پرون ښوک ئې پخوا ویشتلي

د وطن د غمېږي ښخه لیری پروت دردېدلی شاعر محمد اسحاق امانزی یو د هغو شاعرانو څخه دئ چي په اشعارو کي درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په یو شعر کي چي ژوندون ئې سر لیک دئ داسي وايي:

تازه پاڼي د ژوندون مي مړاوي کېږي
ښـــه پوهـــېږم چي کرار کرار رژېږي

او کله بیا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او یادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي راپیدا کړئ چي باغو ته ځمه
د پسرلي نســـیم چلـــېږي خـــپل رمو ته ځمه

او ځیني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځــونه د وطن په پام کي نه وي
معلومدار چي د دښمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهید ماشوم له حاله د خپل احساس زهیري نارې داسي غواړي د نړیوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزی صاحب د هیواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړی د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بیا ځي د کوچیانو د کږدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دښـــتو کي مو خېمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی څښتنه فضل غواړم
مـــینه نشــــته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دئ او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.

د شاعر د دې انساني او لوړ لید له پاره د ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.

زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کي وير

په نغمو کي وير زما د شعرونو دوهمه ټولګه په داسي وخت کي خپريږي چي د پرد ښسی. ښيتي مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليري په داسي يوه خاوره کي ژوند کوم چي بشر دوستي، انسانيت او د خلګو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کي نظير نه لري او د طبيعت داسي ښکلا لري چي د هر تږي تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جګو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو ابشارونو، ګڼو ځنګلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرګونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسي تفريحي سيمې سته چي د دوبي شپږ مياشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مګر په ژمي کي شپږ مياشتي شپه او توره تاريکه وي. له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چي ګران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسي ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کي رانغښتی چي ګوټ ګوټ ئې د بې رحمانه جنګي اور په لمن کي سوځېږي، چي هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسي څوک نسته چي د دې اور څخه په امن کي پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندي د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، ويني ترې څاخي چي غلبلې ئې د مځکي د کرې تر هر کنج او کناره پوري رسېدلي دي.

يوازي افغانان دي چي د دغي تباه کوونکي غميزي په غم کي سوځي، دوی د نړۍ په هر ګوټ کي چي ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل ګران ولس، هيواد او وطن مرستي ته ئې د خپل توانه سره سم وردانګلي، څوک ليکني کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لاري نه يوازي خپل بلکي د نورو اړوند کسانو روحي او له درد ه ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلي څخه يو کس يم چي ژوند په ناروي هيواد کي کوم، مګر چرت، فکر او احساس مي تل د ګران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمګړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولګه کي اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشريکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کي وير) تر سرليک لاندي خپلو خلګو ته ډالۍ کوم. لکه چي پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيري زما د شعرونو په ټولګه کي تخنيکي نيمګړتياوي موجودي وي هيله لرم په خپلي پوهي او علميت سره ما وبخښي زه مخکي له مخکي ستاسي د احسان ممنون يم.

په دې اړوند د پښتو ژبي د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پيژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحماني صاحب څخه د زړه له کومي مننه کوم چي د دې ټولګي په راهنمايي، تصحيح او نېکو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنګ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسي ډاډمن توان رابخښلی چي زه ئې په کامله توګه تر احسان لاندي او متشکر يم.

همدارنګه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطاقي، ژورنالستي او اديبي څخه اظهار د سپاس کوم چي لکه خپل مهربانه پلار اروانښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چي د پښتو ژبي نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او نېکي هيلي د هيچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولګي په اړوند ئې خپلي څرګندوني تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي/۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د ښتو کي مو خېمې دي زه کوچی یم

پر ببېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم

لوی څښتنه فضل غوا ړم

مېنه نسته زه تل ژا ړم

دړي وړي مي چارې دي زه کوچۍ یم

رحم وکړې چي رنځور یم

خپلي خاوري کي منصور یم

د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم

پښتون زما سکنی ورور دئ

لر تر بره زما کور دئ

ښکلي ښکلي يې شېلې دي زه کوچی یم

ابا سین ته زه کوچېږم

د امو سره اوسېږم

پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه يوازې به خوار يږم

هم پرتا باندې کړيږم

تر ستم لاندې مې شپې دې زه کوچی يم

نن چې زه په اور سوځيږم

لا به څومره نور وريتيږم

شاوخوا مې غلبلې دې زه کوچی يم

د کوشان په دبدبو کې

د پښتو په سلسلو کې

هره خوا زما ريښې دې زه کوچی يم

د هندوکش د غره سرونه

د پامير غرونه دښتونه

پلنې پلنې مې خېمې دې زه کوچی يم

کوچ په شا وهم مزلونه

ګزومه ټول واټونه

زما د تورو ازانګې دې زه کوچی يم

ګوره واوره پښتون وروره

زه او ته د پښتون کوره

راپسې د برې ګيلې دې زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله ګرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مې هديرې دي زه کوچی يم

ږغ راپورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو ښې جرګې دي زه کوچی يم

پېښور مې د کور غېږه

کندهار مې د مور غېږه

پېغلې نجونې زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنګليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راڅخه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړي شخړي

ټولي لاري دی تړلي

د د ښمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا وتړو خپله

سر مو جارکړو يو تر بله

په يووالي کي فايدې دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وران کړو

ټول به يو کورګی ودان کړو

زړې د کرښو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزيه زړه به ښا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مي ما ته پښتو ژبه ده ښودلې
لا ما شوم وم ما خبري په کولې
په خال پوخوسوم روان د پښتو کور ته
په ګونګۍ ژبه ورتلم د پښتو لور ته
زما د ژبي قلم مخ پر غوړېدو سو
تکلم مي د هر شي په پوهېدو سو
ما شروع کړې ليک او لوست په پښتو ژبه
ځکه اوس را ته افضله خپله ژبه
د پښتو ژبي ويار مي په نصيب دئ
فکر کړه مهربان را ته حبيب دئ

★★★

چي مي زړه ته پښتو ژبه را ډېوه سوه
د وجود په هر سلول کي مي خپره سوه
سر مي جار اولاد مي جار تر پښتو ژبي
زما تر مرګه پر زړګي مي نوشته سوه
ما چي مالګه ده څکلې د څو ژبو
په خوندونو کي پښتو را ته خوږه سوه
سر تر پايه ده کامله په خپل توان کي
ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کي ئې لذت سته
افتخار ئې د بابا نیکه شمله سوه
که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
ډېر باور دئ تاریکه ځني ګوښه سوه
د جهان په تمدن کي ځان سمبال کړه
ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
ژبه هم په علمیت پوري تړلې
علمیت که ځلوې ښه وسیله سوه

***

زه پوهېږم ته کړېږې ښه پرېمانه
په خپل وس باندي ځورېږې ښه پریمانه

تل پر تا د ښمنانو سترګي سرې دي
هره ورځ د ظالمانو دسیسې دي
په تاریخ کي ښه خرګنده دا بیان دئ
سل په سل کي مې دا فکر دا ګومان دئ
د لستوني ماران هم سته په بغل کي
ډله ډله د تهمت وي په درشل کي
تا ته نا ست دي دښمنان بیا په خزه کي
چي ته وراته دوی به ګرځي په مزه کي
اې پښتونه غیرتمنده په خبرو نه شل کېږي
په عمل کي فکر وکړه سوال په ډله ښه حل کېږي
خیري وبا سئ د زړو نه دعقدې خبري پرېږده
اساسي خبري نوري د ګیلې خبري پرېږده

د قدرت خاوندان پام نه کړي و تا ته
خپل مقام په تا ساتي نه ګوري شا ته

* * *

هر پښتون چي په پښتو ژبه هو وکړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره ګړي
په پښتو د هو ویل قوي قانون دئ
نذیر نشته پر جهان که یې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلې
که څوک غواړي یو وار بیا دې تجربه کړي
چا چي کړې وي پښتو په یو مطلب کي
مطلب سر ته رسوي یا مرګ پرده کړي
نن چي هر پښتون مین پر خپل پښتو دئ
د بابا میراث دي سترګو ته رانجه کړي

* * *

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون یم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون یم
سپلنی تر خپلي ژبي او پښتو سم
که مي لار پر هدیرو وي زه پښتون یم

* * *

افغاني ځوانان په تا باندي ویاړېږي
پښتني پېغلې ملالي را یادېږي
تاریخ مور ته ښه ځرګند ده راښودلې

د پښتو تر نامه ويني قربانېږي

***

اوس اظهار د پښتو کېږي په جهان کي
عملي پېژندل کېږي په بيان کي
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سي
څرگند رول يې را ښکارېږي په ښه شان کي

***

دښمنانو ته څرگند ده ښه پيغام دئ
د پښتو ژبه پخه که ورته پام دئ
نامراده هلي ځلي بې فايدې دي
په وروري کي تهمت مه کوه الزام دئ

***

هدايت مو ورته راکړی سيد جمال الدين افغان دئ
پردی ژبه زده کول يو ښه کمال د ده بيان دئ
خپله ژبه هيرول بې کمالي ده
پورته اوره که دي ډېر باور په ځان دئ

***

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کړی
غليمان غواړي جوړ سوی کور دي وران کړي
نن د چال او چالبازۍ خبري ډېري
کلاس بر سي تا په ځان پوري حيران کړي
سياسي تجاران ستا ناري وهي تل
په خيرن زړه خرخول دي په يو آن کړي

خپل د لاسه همېشه په زړه زخمي یې
په پیسو دي خرڅوي کار د ناځوان کړي
خپله ژبه دي ساته بیداره اوسه
پښتو ژبه به دي لوړ نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې دښمنان د ژبي څوک دي
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنګ ویران کړي
د پښتون یوه پښتو ده چي تر مرګه پر ولاړ وي
امانزی چي پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د ښه قلم خاوند یې خاطرات نوشته کېږي
خپل هویت ثرګند وای سې ثوک په شعر که پوهېږي
لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
خلګ ډېر ورته محتاج دي چې اذهان په تنویرېږي
پرېږده ډېره دورنګي نن خپل اصلي مخ دي ښکاره کړه
هغه وکړه چې ضرور دي ثه چې ستا په وسه کېږي
هیڅ ټوخېږې نه په خپله نه قلم په لاس کې اخلې
جګ پر لوړه غونډۍ ناست یې صرف بیان درته رسېږي
ظالم جانه سد دي خلاص کړه شرارت کې ګټه نسته
مرسته وکړه د اخلاصه چې د زړه په مینه کېږي
ترازو په لاس کې واخله د انصاف سترګي بینا کړه
خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر ثه معلومېږي
خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث درځني تېر سو
کوم کارونه چې دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
سر دي کښته که ګرېوان ته مه ګډېږه ډېر بې ځایه
برخه ستا به د دې کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړګي ثخه جلا سوې
ستاسي دوارو يوه لاروه ته نن ولي بې وفا سوې
مصلحت په منځ کي نسته د ارمان لاري مو دوې کړي
زړګی تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوې
پرديسي د وطن ګوره هره ورځ پر ده حمله يي
ته اوچت کړې پروازونه د نژدې نه په خندا سوې
ديدنۍ د غم و ګوره چي پر زړه باندي تېرېږي
ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاها سوې
ارمان يو د وطن مينه لوړ هدف ستاسي په ګډه
امانزی به وي خوشحاله که ته زړه ته همنوا سوې

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمره چاري سمبال په سعادت کړه
ځان په کسب او کمال باندي عادت کړه
هنر زده کړه ډېر هوسا به يې په ژوند کي
بې هنره فکر هيڅ نه وي په خوند کي
بې کماله به محتاج د بل د لاس وي
پرابلمونه به قطار زړه په وسواس وي
مور او پلار که د اولاد خيرخواهي غواړي
ډېر ضرور بله ډېوه د پوهي غواړي
که څوک هڅه د تعليم کړي امانزيه
ثمره به يې مثبته وي لاليه

نا روي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
لېونی سو د هر لوري نه اوربل سو
لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
د چارې لاري ستونځمني وې په مخ کي
د پاک رب ښخه د مرستي په اتکل سو
په پاک نيت تمنا وړاندي سوه ښتن ته
مخ په وړاندي ور روان د هغه ګل سو
تزلزل او وسوسې هيجاني سوې
ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
د خالق مهرباني چي درسره وي
مخ ته درومه بې له خنډه هدف خپل سو
په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
امانزی د رب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنګ

ټوله ګورو چې په جنګ کې — زموږ ولس په اور سوځېږي
سوله ځغلي زموږ د مینې — جنګ مو کور په کور جوړېږي
خپلې ګټې معتبرې — د وطن تر مور تېرېږي
جنګ د ژوندیو وسیله سوه — زورور په زور چلېږي

دا د جنګ پیغام د چا دئ
خوند یې تریخ تر زهرو بیا دئ

جنګه ته څومره ظالم یې — ولسونه ټول تباه سول
تپل سوی پر عالم یې — لوی کورونه پو پناه سول
ته د چا په اراده یې — هغه چا لره ور درومه
ته به هم یې ستړی سوی — زه هم سولي ته ورځمه

رنګ دي ورک سه رانه تېر سه
نه دي ګورم رانه هېر سه

خپل مرګی درسره بوزه — موږ بېزاره سوو له ده نه
پرهرونه بیخي ډېر سوه — هره ورځ یې زه ګنډمه
جنګه څه په مخ دي ښه سه — موږ بې تا نه هم راضي یو
لږ مو پرېږده پر ارامه — بېخي ډېر ټپي ټپي یو
ته پر موږ یې بل تپلی — ته پرما بل منښلولی

ستا په غـــېږ کې تباهي ده

کور په کور سرګرداني ده

زمـوږ دي هـر ځـه لولپـه کـړل	سپین سترګي او بې شرمي ده
کلـــه لــــو بږې د خروشـــــه	پــر ولـــس مــي بیغـــوري ده
پـه غضـب د خدای اختـه سې	پېرزوینـــــه دي وحشــــي ده

اور دي واخلي ستا نیتونه

امـــانزی ښــــیرا کـــوینه

ناروي۱۲اکتوبر۲۰۱۱

نغارې

نن د سولي اوازونه پورته کېږي
پورته کښته نغارې ستا د همت دي
د سرلیک خبر شروع سي له افغانه
افسانې پر هر مقام ستا د غیرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنګامې ستا د عزت دي
چې سرونه افغاني پر تا قربان وي
ړون عمل کې جذبې ستا د الفت دي
دښمنان په توطئو کې درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستا د وحدت دي

ناروي ۲۳جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافر یم هوس تل بهار ته کېږي
ماشوم توب چې را پیاد سي هیله خپل دیار ته کېږي
ښکلی غر د خپل کوهک مې جګ و سترګو ته ولاړ وي
د همزولو مجلسونه چمن ګل کوهسار ته کېږي
چرت وهم د بابا ژوند ته ښه باغچه وه دا نارو
مجلسونه سراچه کښې یو څه چل انوار ته کېږي
ماز دیګر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
شا او خوا به تماشا وه سیل بل ګلزار ته کېږي
مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کې
خوشحالي تر حده تېره زړه بآلکل سردار ته کېږي
مسافر خیالونه ګوره هر ګړی ځغلي وطن ته
امانزی نصیب ته ګوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زړګيه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستی ټول وطن په جنګ کې بيا

فشار لوړ سو ضربان نه کرارېږي
افغاني بچيان ولاړ په ننګ کې بيا

خپګان سته چي لا تر څو به تکرارېږي
سوله راسي خوشحالي په شرنګ کې بيا

پر ګريوان چي دي سرې اوښکي را بهېږي
ځيګر پرېږده چي رنځورپه ترنګ کې بيا

اما نزيه ټوله خلک راپوهېږي
شريانونه سول کمزور په منګ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوند ون په سخت پړاو کې د منطق لاري دوې کېږي
څوک تېښته وهي و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي

دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
عقل هوش د ځان په ګټه يا وطن زړه کې ګرځېږي

څوک يوازې د ځان غم خوري څوک دلسوز پر خپل ولس وي
په انجام کې ټوله خلګ د سپين سان کفن کې لوېږي

وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
څوک تونسه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي

يا پښېمانه پر خپل کار وي د چارې در وي تړلی
ټوله شته ورځني پا ته ډېر افسوس ورځني کېږي

امانزی په دې باور يم ګټه نسه ده مستقبل ته
ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ٠٢٠٦٢٢٠١١

ملهم

نـــــن مــــــى بيـــــا د وطــــــن غـــــم راتـــــه ســـــور اور دئ
ورتــــــه ګــــــورم زړه کبــــــاب هلتــــــه جــــــوړ شـــــور دئ
د ګلونــــــــــو پــــــــه اميــــــــد بـــــــورا کړيـــــــږي
يــــــا پتنـــــګ غونـــــدې انګـــــار کـــــې ورتـــــه کـــــور دئ
د وطـــــــــن د ګلـــــــو بـــــــوى د زړه ملهـــــــــم ســـــــــى
امــــــــا نزيـــــــــه د وطـــــــــن مينــــــــــه تېکـــــــــور دئ

کابل ۱۲۰۲۲۰۱۱

معما

د ځوانـــــانو مـــــخ تـــــه پـــــروت يـــــو کـــــوچنی ســـــوال دئ
د جـــــــواب لپـــــــاره ډېـــــــر کمکـــــــی مهـــــــال دئ
درې عـــــدده يـــــو تـــــر بلـــــه ســـــره ضـــــرب کـــــړي
بيـــــا درې واړه خپـــــل پـــــه مـــــنځ کـــــې ســـــره جمـــــع کـــــړ
کـــــه جـــــواب د ضـــــرب او جمـــــع پـــــه يـــــو شـــــان ســـــو
جـــــواب درســـــت دئ امانزيـــــه ذ کـــــې ځـــــوان ســـــو

نا روي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېرسول
اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
وخت ضایع پر علمي کارکړه که څوک ګټه ځني واخلي
بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېرسول
په ښه نیت او پېرزویني مطلب تول حاصلېږي
عقده وباسه د زړه نه غټ سوالونه خوراډېرسول
ارام فکر سرګردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېرسول

د نفاق او بد نیتیو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
شا وخوا ته ښه وګوره بد چمونه خورا ډېر سول
څه په کار دي ما اوتا ته شرایط ډېر حساس سوي
مهم فکر د وطن دئ لور ړغونه خورا ډېرسول
د افغان کور که خالي دا ند ښنواو تشویشو سي
بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېوني سي
پوه زیرک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېرسول
کاشکي ډېر مو وای لید لي چي سپړلای مو پوښتني

تـــــو پیر نســــــته ډېــــر پـــــه مــــنځ کــــي پــــټ رازونــــه خــــورا ډېـــــر ســــول

ا مانزیـــــــــــه پردبســـــــــــي د ه د وطنـــــــــــه بېګــــــــــا نــــــــــه یــــــــــو

حوصـــــله نــــور هـــــم پـــــه کــــار ده لــــوی خیالونــــه خــــورا ډېـــــر ســــول

نا روي۱۴ جنوري۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنده کېږي
هوسونه په کوګل کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې شورېدلې
سوړ زګېروی مې په څګر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کړم
زړه مې ګوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر وکې د وطن ښه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
افغاني چرتونه الوزي وطن ته
اما نزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي٠١٠٦٢٠١١

کوچۍ

د کوچيانو په خېمه کي ښايسته پېغله ولاړه
لاس او پښې يې وه سره کړي نرۍ لښته جګه غاړه
سپين بدن سپين يې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کي
دا سې بربښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرګه کي
سور بارخو پر ځلېدو سو چې د لمر وړانګه پر راغله
شاه پېرۍ ورته عاجزه ښکلی مخ تر هر مهاله
بوري سترګي غټې ورځې تور وېښتان يې ځلېدله
جګه پزه لوړه ونه سره سالو کي تاوېدله
تصور راځخه ورک سو چې دا څرنګه ښکلا ده
د څښتن قدرت ته ګوره په سپين مخ کي ښه جلا ده
افغاني لباس په تن کي پر ګنډلي متيکې وي
د سپين زرو پايزېبونه په نکروزو بانـدي پښې وې
سپين مړوند کوتک په لاس کي د ګاش خوا ته سوه روانه
وريې خلاص کړ خپل پسو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونه د انګورو په باغو کي
هم يې لړ ځه زمزمه وه چې به تلله په کوځو کي
خيال په زړه کي طوفاني و تول غرورېې افغاني وو
امانزی شاباس پر وا يي تول همت يې پښتني وو

ناروې ۲۰ اګست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمه لار اختيار پر روانېږه
څو دي عهد او پيمان وي پر درېږه
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسليم وي
د هغه ارزو قبوله پر تهالېږه
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خود سري پکښې کي نسته تر جارېږه
که په نيت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلګ مخ ته کړه ترشا ته کېږه
چي لايق د عبادت ته معلوم وي
امانزيه په خپل توان تر قربانېږه

ناروي ۲۷ اپريل ۲۰۱۰

عالم

کـــــــه څـــــــوک څـــــــومره لـــــــوی عـــــــالم د زمـــــــانې ســـــــي
چـــــي ملا تـــــړ يـــــې اولـــــس نـــــه وي بـــــې فايـــــدې ســـــي
ســـــــرزوري کـــــــي د پـــــــر تـــــــاوان چـــــــا تـــــــه رســـــــېږي
بريتـــــــوب د ټـــــــول اولـــــــس پـــــــه پرګنـــــــې ســـــــي
کـــــــه د عـــــــدل او انصـــــــاف عمـــــــل نـــــــاتوان وي
امانزيـــــه داســـــي کـــــار کـــــي هغـــــه خپلـــــه بـــــې پـــــردې ســـــي

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هره ورځ نوي دامونه دي وطن ته
زړه کي حک زاړه چلونه وي ميهن ته
په ظاهر کي د سمبال غوړي وعدې دي
په باطن کي د سيسې جوړي چمن ته
اخر څومره درواغ وايې خپل ولس ته
لوړ طاقت کمزوری سوی يې شکمن ته
په انجام کي د افغان تاريخ ته ځير سه
ټول د پايلي په مقصد يو دي دښمن ته
فريبکار د خپل هويت څخه څرګند دئ
امانزيه ارمان ځي د دوی کفن ته

ناروي١١٠٧٢٠١١

ګيله

ژوندون تېر سو خوار زړګيه هيله پرېږده
ټول دي وليدل په سترګو ګيله پرېږده
څه چي تا په نيت لرل و خپل وطن ته
ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرېږده
بې غوري د خپله لاسه په مرچل کي
خپل سري وه په باطن کي هڅه پرېږده
د نفاق زني په برخه د پښتون وي
په کلو دي وليدل دعوه پرېږده
ترخې شپې به تېرې دلې په تشويش کي
د سبا لپاره نور وسوسه پرېږده

جوړې دلي توطيې د خپل ملګرو
سترګي سرې وې پر چوکۍ چي هغه پرېږده
کفايت د مشرانو ډېر کمزور وو
ګام تر واخله نور ترخه د سيسه پرېږده
خيانت چي هم رديف ته لو ګناه ده
امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرېږده

ناروي۱۰جنوري۲۰۱۰

ګل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې ګیلې وي
راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وي
که د مینې په څپو کې څوک لاهو سي
هر شپه د دوی په یاد کې خاطرې وي
ګل ګلاب د خپلې مینې نه شاکي دئ
اند ښنه چې بلبلان بې وسیلې وي
ګل فریاد کړي تورې شپې څنګه سباکړي
د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وي
ګلان ځان سینګاروي چې ژر سهار سي
بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وي
د لمر څرک کې ګلان ټول په تبسم سي
بلبل ژاړي ګلان خاندي زمزمې وي
لمر تود ه لمن پر هر لوري خپره کړي
زړه د ګل او د بلبل کې اند ښنې وي
په شپېبو د وصال دواړه نه مړېږي
دواړه غرق پورته د مینې ولولې وي
څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې
اما نزیده د دوی مخ کې زلزلې وي

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صباح

صباح ژر مورې ته را درومه اولس ټوله انتظار دئ
ټګماران دي په مزو کې ښه همکار ورته اغيار دئ
بد بختي ده په وطن کي هره ورځ دردونه زېږي
غم د چا په کور کې شين دئ چې و خاوري ته غمخوار دئ
اوس عجبه زمانه سوه وروړ د ورور په چرت کې نه دئ
مرسته پرېږده ځني تښتي تو طئه د ده روزګار دئ
څوک فرياد د لوږي کاږي ځني مست وي په چړچو کې
انساني معيار ورک سوی د مذهب څخه بېزار دئ
پلانونه د بلډنګ دي نور هر څه ورځني ورک سوه
امانزيه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دئ

کابل۱۵۰۶۲۰۱۱

غمونه

هره شپه وي مېلمانه زړه کې غمونه
رانه تېښتي په شېبو ليري خوبونه
حملې وکړي پر دماغ باندي چرتونه
هر ګړی مې خوار زړګی په رنځورېږي
د بېلتون څپې دي پورته کښته کېږي

***

را په ياد کړم د وطن ښګلي کښتونه
په هر باغ هره باغچه کې يې ګلونه
پسرليو کې د مشکو وي عطرونه
کاشکي خلک هم بينا په روښنايي وای
د علمي زده کړو لپاره فرصتي وای

***

ډېر افسوس د وطن غم په زړو کې نسته
پرمخ تللي تخنيک هم په لاس کې نسته
هيڅ زړه سوی يې پر ولس په پام کې نسته
ځکه فکر هلته ډېر کوي مزلونه
بې اختياره مې د خيال وي پروازونه

***

غم د هري لوري څغلي د زړه كور ته
بې حسابه ور روان وي لكه پور ته
چې مېلمه وي مه پوښتنه كوه نور ته
هم د شرقه هم د غربه راكوچېږي
ډېر ظالم دئ هيڅ يې زړه نه راسوځېږي

* * *

د ايساف د پېر قوتونه مېلمانه دي
مېشته سوي د تروريزم په نامه دي
ټوله موخه يې څرګنده پښتانه دي
صداقت نه معلومېږي په ګفتار كي
هره ورځ نوي وعدې وي په اظهار كي

* * *

په عمل كي دو رنګي راته ښكاره سي
په دوستي كي نږدې خپل هم بېګانه سي
په صحبت كي تر مطلبه يارانه سي
ورته ګورم بېخي ډېر باندي څورېږم
چي يې وينم هر شېبه زړه كي كړېږم

* * *

بې غوري چي مخامخ سي په وروري كي
چم بازي هم مروج سي په دوستي كي
بهاني دي تراشل كېږي په ياري كي
صداقت په زړه كي نسته صرف بيان دئ
د ښه كړو درك يې ورك په ټوله تاوان دئ

* * *

ټول بې ځایه کوښښونه څه لپاره
اخر ټوله یو روان پر یوه لاره
سپین کفن ته به ورلو پړو بیله سواله
چي پوه نه سي څوک د مرګ ژوند په سرحد کي
خپل د نیت نتیجه وینې په لحد کي

✶✶✶

فکر نه کړي فیصلې وي بې انصافه
په ژوندون کي پر خپل ځان وي خود کفافه
معامله چي تل کوي نه وي شفافه
دغه ټوله سپکاوي د ه شرافت ته
توهین کېږي د هر لور نه عدالت ته

✶✶✶

په پیسو باندي خوشحاله خپل زړګی کړي
په نامه د پلار نیکه تل شرمګی کړي
په ټولنه کښي فامیل ته نام بدی کړي
سپین سترګي ده هیڅ د خدایه نه بېرېږي
سترګي مړې کړي د عالمه نه شرمېږي

✶✶✶

هر مجلس کي لوي تسبیح غټې خبري
په هر بحث کښي د مطلب خورې اتري
ځني وخت لا په دروغو پسې ځغلي
دا عجبه زمانه سوه امانزیه
تاوانونه رسوي خپل که پردیه

ناروي اول نومبر ۲۰۱۱

غروب

د اســـــمان پـــــر مـــــخ چـــــي ســـــرې لمبـــــې نښـــــرې
تاريکـــــــه ورســـــــره مـــــــل وي کـــــــه رڼـــــا
د فلـــــک غـــــروب ســـــور رنـــــګ دئ اختيـــــار کـــــړی
د ښـــــــکلا تصـــــــور نـــــــه کـــــــړي زړه زمـــــا
کـــــه ښـــــا يســـــت پســـــې موجونـــــه د تيـــــارو ســـــي
امـــــا نزيـــــه شـــــپه تېرېـــــږي ســـــته ســـــبا

د سمبر ۲۰۱۰ ۲۲

عيان

که ټولني ته عيان سوې په دوه ژبي
خير دي غواړه چي ثابت دي خپل هويت کړې
په دروغو خپل عمل هيڅ نه پوښېږي
دورنګي به کله پټ تل حقيقت کړې
که څوک سترګي پوټوي د واقعيت نه
په باطن کي ځانته جوړ بل مصيبت کړې
ښه به داوي چي د پوهي لاره خپل کړې
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړې
پايلي ټولي به توښې وي فرېبکار ته
امانزيه لږ دي چرت وهل عادت کړې

ناروې ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټوله شپه زړه په هوس وو
خوار زړګی په انتظار په خپله وس وو
سحرګاه د لمر په څرک کي چي ګلزار سو
لېونی د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سرې غوټۍ دي چي غوړېږي پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشتيني پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کښته هلته د رومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژونـــدون تېـــر ســـو ډېـــر را پــا تـــه عمـــر نســـته
زړه زهيـــر ســـو يـــم بـــې توانـــه ســـپر نســـته
هـــره ورځ نـــوي دردونـــه را ښـــکاره وي
دوا خورمـــه لاس او پښـــې را زولانـــه وي
بينـــايي د ســـترګو ورځ پـــه ورځ کمېـــږي
د زړګـــي رګونـــه هـــره ورځ سســـتېږي
هـــر قســـمت د بـــدن نـــوي پلمـــې غـــواړي
کـــه نـــری شـــمال راځـــي بهـــانې غـــواړي
د نـــاوړه مرضـــونو مـــور ريـــزش وي
ســـړې تبـــې ورســـره يـــا نـــور لـــرزش وي
د ځيګـــر وضـــع خرابـــه ســـي بـــې حـــده
تـــداوي تـــه ضـــرورت ســـي بـــې ســـرحده
دوا نـــه کـــوي تـــاثير پـــر مکـــروب بانـــدي
عـــام او تـــام پـــه ارامـــي کـــه لـــږ خـــوب کانـــدي
پـــه غـــذا کـــي لـــږ پرهېـــز ورتـــه ضـــرور دئ
مـــا چـــي کـــړی تجربـــه دغـــه مـــرور دئ
کـــه ســـالم وجـــود پېـــرزو دي خپـــل پـــر ځـــان وي
امانزيـــه د ورزش دوســـتي پـــر تـــوان وي

ناروي۰۱ اکتوبر۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کي څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسي بيا هم لږيي له ګمانه
يو سړی ولي مغرور سي چي يو دوې خبري زده کړي
تحصيل وکړي خپل لپاره ځان اوچت بولي له چا نه
توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر وسه
له دانا نه اولس غواړي عمل ډېر سي له توانه
د غرور بام ته مه خېژه خدمتګار د خپل ملت سه
تجربې دغه ښودلې مرستي ډېري کړه پرېمانه
بخيلي پرورونه مه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتيا نه

نا روي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکار زړه مې بېديا ته په هوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملګرتيا
په ښا يست د اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پر يوه لاره په رشتيا
جور احساس د وطن خدمت که ستا سو
دنده بوله واقعي له فکره ستا
امانزيه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن له ورځه ځو ځله بيا

ناروي۲۰ جولای۲۰۱۱

عدالت

کاشکي دا سی يو اصول وای چی سینه په چاکېدلای
جوړ یو ښه عادل نظام وای چی اولس ورته تسلیم وای
کاشکي دا سی عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
پورته سوی یو ښه ګام وای افغانانو ته معلوم وای
کاشکي عقل مو تنوير وای رڼغ هر چا ته رسېدلای
یا ګټلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
کاشکي غم د وطن نه وای نه هیڅوک په خبرېدلای
نه لوېدلی موږ په دام کي نه یا صاحب د ښه زعیم وای
کاشکي نه وای تهمتونه یا دروغ نه جوړېدلای
نه د یو بل چغولي وای نه پرابلم دو مره ضخیم وای
کاشکي ذهن وای روښانه ټول نړۍ ته ځلېدلای
یا ډېوه د علم بل وای مخ ځرګنده د غلیم وای
کاشکي نه وای اشغالونه یا اولس نه ژړېدلای
ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کي ښه حلیم وای
کاشکي زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
کاشکي ټول په یوه فکر یا هر کار ښه سنجېدلای
ډېر په علم کي انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
کاشکي زړه د امانزي وای وطن ښه سمسورېدلای

يـــــا تـــــول زړونــــــه ســــــپړېدلای ليـــــری غـــــم پـــــوره تعلـــــيم وای

ناروی ۲۶۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در ترس اند ز اعمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
حمله ور شدند در روز روشن به خانهٔ مردم
بردند و دزدیدند بغیر ز سوال خویش
خدا ناترسان بریدند گردن بیچارگان
سوچ نکردند به فردا ز زوال خویش
انصاف نبود در ویرانی قصر دارالامان
همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
ستمگران اخر بشکند امانزی ببین
خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع ستوري ځلېږي کله کله
پر يو چا برابرېږي کله کله
که مداح د يو ناپوه له ځانه جوړ کړي
ښه يو چانس به پيدا کېږي کله کله
په يو ګروپ کې ځان تنظيم کړه د حزبيانو
لاس پرتا باندي تېرېږي کله کله
ټول منه په پټو سترګو څه چې اورې
ښه سړی درنه جوړېږي کله کله
تجربې راته ښودلې په کراتو
چې تحفې ته کتل کېږي کله کله
که يو څوک په عقل پڅ او يا غبين وي
انتقاد يې نه خوښېږي کله کله
بې مورده په توصيف د ده لګيا سه
بيا به هرڅه درسېږي کله کله
ستا په هڅو که د دوی ګټې خوندي وي
ځکه دوی په تا نازېږي کله کله
که يو وخت د چا په ګټو کې تاوان سي
نو خپل يار ور قربانېږي کله کله
هيڅ معيار د عدالت په منځ کې نه وي
ټولي هڅې ويجاړېږي کله کله

دنیــــــــا ټولـــــــــه پـــــــــر مقصـــــــــد بانــــــــدي ولاړه
امــــــــانزي تـــــــــه معلـــــــــومېږي کلـــــــــه کلـــــــــه

ناروي۳۰ سپتمبر۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستا د درباريو
ستر غني پروردګاره

ټول ولس پرېشانه سوی
ته غمخور يې مدد ګاره

هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه ګاره

د علاج چاره يې نسته
زړه مي سوځي له انګاره

تمنا ستاسي مقام ته
مرستندوی ته کردګاره

زمزمې دي نا شولتي
لږ ملهم راکړه سازګاره

توطيې زمونږ ولس ته
ستړي ډېر سوو له بېګاره

شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه ګاره

ناروي۱۷ اګست۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تندره کي قوت دئ
تاریکه ده پر سپوږمۍ باندي زحمت دئ
پر ښایسته مخ چي تورشپول دئ غوړېدلی
پرېشاني ده شاوخوا ته یې محنت دئ
سپین بدن یې لالهاند د غم څپو کي
د خلاصون په ګردابو کي حرکت دئ
لوی څښتنه په خپل توان رحم پروکړې
د سپین مخ په پلوشو کي یې لذت دئ
زړونه ټول په اندېښنو کي انتظار دي
د وسواس ناري دي پورته مصیبت دئ
امانزی چي ورته ګوري پرېشان سو
چیغي پورته الهي قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اګست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو په وطن کي
جګړه پلنه په لمن کي
دا بدرنګه جنګ دي ورک سي
اتحاد دي جوړ په وس سي
خپل هیواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ایږدو سبا ته
خپل هیواد به مو سمسور سي
را نه لیري به پېغور سي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفقت به یو پر بل کړو
د ولس دغه ارمان دئ
امانزي زړه ته عیان دئ

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام ښکلی رهبر یې پاک رسوله
ته مخکښ د خپل امت یې پاک رسوله
امیدوار ستا د دیدن ټوله اسلام دئ
په نبیانو کې سردار یې پاک رسوله
امانزی یم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار یې پاک رسوله

ناروی٠١٠٦٢٠١١

سکاره

ســــــرې ســـــــکروټې پــــــه ســــــينه کــــــې ايـــــرې کېـــــږي
تــــــور ســــــکاره چـــــې پــــــه هجــــــران کــــــې ذرې کېـــــږي
کـــــــه تـــــــازه د اور لمبـــــــې نـــــــه ســــــې پــــــه زړه کــــــې
بــــــې پـــــــو کلـــــــو رنـــــــګ ســــــپېره هـــــورې مـــــړې کېـــــږي
کـــــــه هجـــــــران دي هـــــــره ورځ پـــــــر زړه مېلمـــــــه ســــــې
د افســــــــوس نـــــــارې بـــــــه چيــــــري کــــــودې کېـــــږي
د حســــــــرت نغمـــــــو کوګـــــــل پـــــــر ســــــر اخيســــــتې
تـــــــول بــــــدن مــــــې راتـــــه ســــــوځې لمبـــــې کېـــــږي
امانزيــــــــه زړه دي خــــــــوره تــــــــر خـــــــو ژونـــــــدى يــــــې
وطـــــــن نســــــته پـــــــه هجـــــــرت کـــــــې دي شـــــــپې کېـــــږي

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمايه

څومره ته لاس او ګرېبان په فلاکت کي
هومره زړه دي تسلي کړه په عزت کي
چا چي کړي بې زحمته ښې چړچې دي
بدبختي يې په نصيب مري په وحشت کي
خوشحالي په زړه کي ډېره د بې وزلو
غم لړلي بدايان په واقعيت کي
د مفت خورو همېش ډېر فکر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عينيت کي
امانزيه نېک نامي ښه سرمايه ده
افتخار يې جاويدان په حقيقت کي

ناروي ۱۳نومبر ۲۰۱۰

ستم

زما پر کور پردی ستمه
رانه تول دي خپل تغر کړه
لاس دي واخله زموږ د کوره
موږ رنځور سوو ستا د لوره
ستا عمل دئ چي ولس مي په ځوريږي
زماورونه افغانان مي په کړيږي
يتيمان مي په ژړيږي
څومره ډير سوه پرالمونه
زما پر کور پردی ستمه
زموږ ګناه راته بيان کړه
نه مو کار د چا په کار دئ
سر راپورته کړه يواري
په هر کور کي سته بغاري
ولي ولي زموږ پر خاوري ستا جفا ده
ولس منځ کي بيا غوغا ده
ورکه ستا له خوا وفا ده
زموږ نه ورک پر تا باور دئ
زما پر کور پردی ستمه
موږ د خاوري حفاظت کړو
دغه زموږ لو وجيبه ده
که ژوندی هم يو افغان وي

ورسره به يې وجدان وي
وژل کيږي به يې مرامه
نن کمزوري يو به يې توانه
يا پر ځان يو به يې ګمانه
خپل له ځانه لږ خبر سه
زما پرکورپردی ستمه
څه برهان لري په زړه کي
فکر څه له هوسېږي
خلک ګوري وسيلې ته
په بد نيت ګوري جګړې ته
ته به وينې تاوانونه
هم به ګورې پرهارونه
ستا به مات وي اندامونه
لږ هوښيار سه فکر وکړه
زما پرکور پردی ستمه
زه د پلار افغان بچی يم
مور شيدې ما ته راکړي
مور ته دواړو دي ښودلې
مور هغه کړوچې دوی کړي
سد دي درولو سر ته
يو واري وګوره بهر ته
قرباني به شې د شر ته
څه ورکېږه خپل پرتړه
زما پرکور پردی ستمه
احساسات د څو کسانو

سپین سترګي او بې شرمي ده
د ملت حقوق په زور خوري
خپله هم د بل ده نور خوري
انصاف هیڅ نه لیدل کېږي
په غوږ نه اورېدل کېږي
عدل هیڅ نه کتل کېږي
قضاوت خو بیخي نسته
زما پر کور پردی ستمه
که ته ښه کړې او که بد کړې
ټول په تا پسې حساب سته
سر دي کښته که ګرېوان ته
لږ غوږ ونیسه بیان ته
پښېماني به بې فایدې وي
درپسې به غلبلې وي
د هر لوري به ښېرې وي
امانزی به در په یاد سي
زما پر کور پردی ستمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه هار سول
شين سهار سو په سمون کی
بوی د ګلو لېوني کړل
د سحر په پیوستون کي
ګل ګلاب چي عطر پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خوږې نغمې دي
زاره چاودي سول بېلتون کي
امانزيه ښه يې واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروې۲۱۱۲۲۰۱۰

ښایست

چي ښایست د خپل وطن وینم په سترګو
عقل فکر سرګردان وي را ته بیا بیا
لا ماشوم یې د وطن مینه زده کېږي
هغه خپله نه راځغلي تا ته بیا بیا
افغاني بچیان روزلي په زانګو کي
والدینو ور ښودلي ده ته بیا بیا
د وطن په محبت کي ځان بندي کړه
افتخار جاویدا ني وي کله بیا بیا
د مرګي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چي قسمت ور سره نه وي نسته بیا بیا

ناروې ۲۴ اپریل ۲۰۱۰

سالنګ

د سالنګ درې مې سترګو ته درېږي
د پغمان تپې مې مخته ثرګندېږي
کله ولاړ سم مخ پر غرو د ناروې کړم
شنې درې دي چې لږ مینه په ماتېږي
ارغنداب سته باغونه چیري نسته
امانزی یم خپل باغچو ته مې زړه کېږي

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په ځورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانه کې
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د نااهلو پیسه خورو
بېګانه لمسون یې خوښ دئ خپل و کور ته دښمنېږي

د پردي توپک په مرسته سترګي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ ریښه د انصاف خېژي هر ساعت په ټول نړۍ کې
د ځنګله قانون حاکم دئ زور پر حق ټل به قبلېږي

مذهبي فتواوي ټوله همنوا د روشنفکر
فیصلې د دواړو ګوره د زورواک په ګټه کېږي

امید د ېر سته چې ماتېږي دا طلسم په نړۍ کې
امانزی به وي که نه وي لوی ښتن به په وهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان مخ پر زوال سې په ژوندون
ځواني ولاړه خواري خوشي په ژوندون
که موړ نه سو پنځوس کاله په حیات کي
بیا به هیڅکله موړ نه وي په ژوندون
د لېوه سترګي خو وږي وي له اصله
قناعت یې نصیب نه سي په ژوندون
څه توښه چي دي ګټلې په پلمو ده
سرلوړي پکښې نه ویني په ژوندون
که قاضي د خپل عمل په زړه کي اوسي
ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
که په سپکه سترګه ګورې خپل ضمیر ته
ستا ګټلې به نور وخوري په ژوندون
که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
نور به لوړ تول انسانان سي په ژوندون
قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
چا چي کړی سرفراز سي په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

ړوند

سالم فکر ته په کار ښه قضاوت دئ
ړندو سترګو ته مشکل په عدالت دئ

تربګني پردې پر سترګو غوړېدلي
بینا خلک هم ړانده دغه حالت دئ

که یو څوک په لوړه کچه هم خونخوار وي
قهرمان یې جوړوي ورته عادت دئ

د الله جواب به څنګه ورکوي څوک
چا چې کړی بې مورده سخاوت دئ

د شهید لاس به درلوېږي تل ګرېوان ته
ستا عمل د دې روښانه دلالت دئ

د ملت حقوق چې خوري په څو نفرو
د اولس پر هیلو ټوله تجارت دئ

مرګی حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
د بازخواست مهال هر چا ته په قیامت دئ

د ستم ناورین یوازي پر پښتون وي
د دوی ټول حقوق خوړل ورته عادت دئ

د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
یا سر کښته کړه ګرېوان ته نجابت دئ

امانزیه داسي خلک د زړه سوي دي

کـــــه دوی پــــوه ســــي خپــــل و ځــــا نتــــه اهانــــت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دا رنځور زړه مې را ښه کړې
د وطن دښمنا ن ټول راته ړانده کړې
عقده ګيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاته مه ملا سوي
جهانسوز خا وري ايرې ښکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارنامو خبري پرېږده
د کابل ميوند جادې ويراني پرېږده
د سراج قصروند کنډ او کنډوال سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيګانه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندي چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس اله دي ګرځېدلي
خود سري ده سترګي نه دي شرمېدلي
نه بېرېږي د قيامته له سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
يا دي زړه په رنځ اخته سو
روح کې څه درپېښه سوې
فشار ولې پر اوږه سو
تېول علت وسپړه ځان ته
اطمينان چې ښه پوره سو
يو ځل بيا غور پر وکړه
چې تصميم دي فيصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړ سه
اوږه سپکه مخ ته ښه سو
امانزي وم په غمو کې
تېول رخصت زړه ته پرده سو

ناروې ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمز

که اګاه سي څوک په رمز د خپل ټولني
ژر پوهېږي اور دئ بل د خپل لمني
ارزښتونه د وطن مو لولپه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنډ د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري بايد درک سي
هله ځه پر هغه لار د خپل ژمني
چا چي کړی خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همېشه د خپل ټولني
اما نزيه که څوک غواړي سرفراز سي
مخ دي نيسي په تلوار د خپل مرګوني

نا روي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی ښتنه تا ته پټ رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټوله خوبونه دي عيانه
سپينه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده ډېر نااهله زړونه ته پر لاري سم کړې
بې رحمي پر اولس ډېره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال دئ د پوښتني سړی نسته
ته قادره توانا يې زموږ دردونه کړې اسانه
صابر بندګان ګوره شکر باسي ستا د رحمه
امانزی درنه راضي يم نعمتونه دي پرېمانه

ناروی۱۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منده منده ځغلي د خزان شپېلۍ ږغېږي
د لحظو په تېرېدو مې د ارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دئ بې درمانه ځغلې وړاندې
لږ فرصت په لاس کې راکړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه خو کله په ټوپو کې خوشحالي تر حده تېره
یا هم داسي غم نازل وي په سلګۍ ژړېږي
که لږ ځیر سو تېر زمان ته د انصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوینې کمکۍ کېږي
بیره نسته د پاک ربه امانزیه سپین سترګي د ه
په رڼو سترګو یې ګوره پر اولس دي بازۍ کېږي

ناروي ۱۰ اګست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره ځغلي نه پوهېږي ته په وس
سترګي پټې بې سنجشه که څوک ځي پر یوه لاره
څاه ته لوېږي بې خبره چیغي پورته په شرس
خیانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمایلی پایلي ورته په مګس
ندامت به دي حتمي وي یو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پښېمانۍ وي غم یې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردۍ تره پښېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرګنده امانزي ته یو په لس

ناروی ۲۰۱۲۲۰۱۰

خاوند

چـــــي څرګنـــــــد راتــــــه پــــــه شـــــد او مـــــد مفهــــــوم دئ
د عــــــــــزت او د ذ لــــــــــت خاونــــــــــد معلــــــــــوم دئ
ټولـــــــه تـــــــګ را تــــــګ چـــــي ســـــتا پـــــه اراده وي
اواز پورتـــــــه ســـــــتا دربــــــا ر تـــــــه د مظلــــــــوم دئ
دايمـــــــي بقـــــا چـــــي نـــــه وي پــــــه د نيـــــا کـــــــي
امانزيــــــــــه د دې ســـــــــوال ســـــــــرحد مبهـــــــــوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخیل وي یا بدنیته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بیمار که په عالم وي
که اخته سوې په مزمن مرض وګوره
هر ګړی فکر لوېدلی په ماتم وي
هوښیاران دي پرهیزګار د دغه کاره
امتناع یې ډېر ضروره که حاکم وي
د ښادۍ ورځې یې نسته بیماران دي
ژر دي ځان تداوي کاندي که معلم وي
خپل د زړه وینې به خوري دوی امانزیه
څوک چې نه کړي دغه کار یو ښه هاتم وي

نا روي ۲۶ اګست ۲۰۱۰

حق

که د زور قدرت تل پاتې بريالی وای
اوس به ټول جهان کې يو شخص زمريالی وای
حق غالب پر بې غورانو قضاوت دئ
که حق نه وای اشغالګر به بريالی وای
هرې پېړۍ کې د ېرظالم ستمګران وه
امانزيه جور پرابلم که زورواکی وای

ناروي ۲۴اکتوبر ۲۰۱۱

څراغ

بـــل څـــــراغ پــــه لاس کــــي واخلـــه د ســـــواد رڼــــا خپـــره کـــړه
تـــاريکي لـــه منځـــه یوســـه هـــر ځـــای بلـــه ســـتا ډېـــوه کـــړه
ځـــــه مکتـــــب تـــــه ور روان ســـــه د تعلـــــيم مشـــــعل لګېـــــږي
پـــه رڼـــا يـــې ځـــان تنـــوير کـــړه علـــم خپـــل بيـــا وســـيله کـــړه
خپـــل وطـــن کـــه ا بـــاد بږي صـــرف د علـــم پـــه رڼـــا کـــي
ا مانزيـــــه علـــــم ښـــــه دئ تـــــل د هـــــر چـــــا مشـــــوره کـــــړه

ناروي ۱۲ اګست ۲۰۱۱

جوهر

ټوله ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزګار کي ورسره سهوه خطا
که دوران د ژوندانه فارغ د غم وای
څوک به هیڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
تجربې دي چي موږ سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پرابلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلوب هدف پر لار وي
په وار وار یې تجربه کړه په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سي
امانزیه کار پخېږي په رشتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کا ږه صنعت ګر دي مهربان دئ
ځکه هر انسا ن جمال ته دي حیران دئ
د ښایست رڼا دي شپې دي زخمي کړي
په زوال کی دي جهان بیخي ویران دئ
انس او جن ستا په دیدن هیڅ نه مړېږي
امانزی نن پلوشو ته دې عریان دئ

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
ډېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پټ زړونو
رنځور زړه ته مداوا په یوه ان کي
امانزی شکرګزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بند دئ په ګروي کې ستا په مینه
شریانونه پکښې وچ سول هم سره وینه
ډېر تیره خنجر ښخ سوی زموږ په زړه کې
افتخار د ټول اولس به ماتوینه
که احوال زما پوښتې زړه به دې سوځي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چې راځینه
د نړۍ ښارګري ډلې ښکر په ښکر دي
په مابین کې هر څه زموږ ویجاړوینه
مرګی حق دئ چې قسمت وي پوره سوی
امانزیه په تقدیر کې هر څه وینه

ناروې ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تشبث

عقل فکر ځغلي تشبث پر هره خوا کړي
هدف ورته ځرګند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنج او مشقت په مخه ورسي
یا ژور ژور منزل د لاري بیا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوند ګوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پیدا کړي
ګردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف یو چي تاریک ژوند څنګه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بیخي لږ وي
خوشبخت څوک دئ امانزیه چي ملتیا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زړګي فریاد اوچت سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوړو اورم لوی خبري د یووالي
د عمل اثر کمبو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکرو نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ده بېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پر روڼو سترګو
درواغونه ډېر جوړېږي د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادیاتو
اما نزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

نا روی۲۰۱۱.۰۲.۰۲

تجلا

ســـــــتا د ژيــــــــړ مـــــــخ تجـــــــلا چـــــــي رابنـــــــکاره ســـــــي
تغـــــــر تـــــــول د تـــــــوري شـــــــپې بيـــــــا زولانـــــــه ســـــــي
بـــــــاغوان زړونـــــــه هڅـــــــوي د کـــــــار و لـــــــور تـــــــه
بلـــــــبلان شـــــــبنم تـــــــه زړه جـــــــار مســـــــتانه ســـــــي
هـــــــري لـــــــور تـــــــه نـــــــوی ترنـــــــګ نـــــــوي نڅـــــــاوي
امانزيـــــــه زړه کنبـــــــاند يـــــــا پروانـــــــه ســـــــي

ناروي۲۰۰۶۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هوا سي
عقل ګوره همېشه يې په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
ښه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پیوستون

که د زړه له تله پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پیوستون ته شهیدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه له بېخه
ډیورنډ خط نه منې په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دې سره ورونه
لاس به ورکړي له ښه نیته افغانان زما
منا سب فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غیرت کې دي باتوره توریالیان زما
پښتنو اواز راوباسئ په نېغه
اولسونه به یو ځای سي په ګمان زما
حق رسېږي خپل حقدار ته امانزیه
جنګ چې ورک سي سمسور کړه افغانستان زما

ناروي ۲۹ اګست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډېر ممنون ستا د احسان یم
په روښانه زه ګویا ستا د بیان یم
ثومره هیلي چي زما وې په ژوندون کي
تر حد تېره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکرګزار یم ستا له مهره
توبه ګاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کې چې سهار سو
زوړ تر غوړونو سر کې چونهار سو
د سرود نغمې سوې پورته د بلبلو
ترانې وې په مستي کې چې بهار سو

★★★

څوک ژړا کړي د بېلتون څخه نالېږي
څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
پاس او ټيټ وي پروازونه په گلشن کې
زړونه ډېر په واويلا نه کرارېږي

★★★

لېونيان د عشق خبر نه وي له ځانه
چې يخني سي د خاټول زړه پرېشانه
زمزمې د بلبلانو سستي کېږي
دا سي برېښي زړونه ډک وي له فغانه

★★★

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سي
بل د مينې په ارمان کې سپلنی سي
څوک مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
يا رنځور په زړه زخمي ځني زگيروی سي

***

که د حال پوښتنه وسي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر د وی د حال سي
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بډايي

نه خاني نه بډايي کړم
مسافر شومره خواري کړم
نه په فکر د قصرو يم
څه لرم پر پرېښيدو يم
لوی ښتن ته عاجزي کړم
سيم او زر نه جدايي کړم
زه ممنون يې د پېرزو يم
احسان مند د وسيلو يم
ژوند کې ډېره خوشحالي کړم
امانزی يې باوري کړم
د ښه ژوند په تېرېدو يم
چيري خوښ هلته په شپو يم

ناروي ۲۲ اګست ۲۰۱۱

باور

تـول باور د اولس ولاړی
اعتما د په منځ کي نسته

ورور پر ورور بې اعتباره
اعتقا د په منځ کي نسته

ستره لوبه شروع سوې
سم جها د په منځ کي نسته

ويراني ته د ډېر تلاښ دئ
خو صيا د په منځ کي نسته

دښمنان په نوي بڼه
انتقا د په منځ کي نسته

کوښښونه د نفاق دي
يو شداد په منځ کي نسته

اما نزيه دا څه حال دئ
چي رشاد په منځ کي نسته

نا روي ۲۲ جولاي ۲۰۱۱

اوښکي

ستا پر مخ اوښکي بهېږي
لوند د ګرېوان دي معلومېږي
په طبیعت خراب سوم
پر زړګي کباب کباب سوم
په لید و تراب سوم
چي بغاري پورته کېږي

***

د غریب سوي ناري دي
د ظلمونو سلسلي دي
خپري سوي تاريکي دي
ورځ په ورځ چغي جګېږي

***

د افغان بچي ته ګوره
دربدره ګوربه ګوره
غریبان سول بېلي له کوره
يو په بل باندي ځورېږي

***

ورته ګورم په عذاب سوم
په زغملو کي کریاب سوم

لوړ احساس ورته نواب سوم
زړه مي وسوځي ويلېږي

* * *

ډېر بېرحمه ظالمان دي
لخ بې وزلي يتيمان دي
ګير په جنګ کي افغانان دي
هر ګړی ويني تويېږي

* * *

لا مرګ ژوبله سوله سخته
لږ فرصت لرو له وخته
وضع ډېره سوله کرخته
امانزی بېخي ژړېږي

ناروي۰۲سپتمبر۲۰۱۱

امانت

د نيکونو په وصيت کي امانت مو ږ ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مو ږ ته راپا ته
هيڅ دليل ورسره نسته حقيقت مو ږ ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مو ږ ته راپاته
د باتورو اتلانو ښه فطرت مو ږ ته را پاته

✶✶✶

فکر وکړه چي پلرونو ښه پيغام مو ږ ته ليکلی
وطنپالو مشرانو يو پيام مو ږ ته لېږلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مو ږ ته ويلی
خپل په وينو به يې ساتو خپل غليم مو ښه ترټلی
ککرۍ دي خاوري سوي مو ږ بچيان ورته روزلي

✶✶✶

شهيدان په هديرو کي يو ارمان لري و تا ته
يتيمان په ژړا ژاړي يو بيان لري و تا ته
د کونډو واويلا د ه چي ګريان لري و تا ته
د سرتورو ميندو زړونه يو توپان لري و تا ته
ملالۍ خويندي وګوره تور زلفان لري و تا ته

✶✶✶

پر ځواني دي برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دي ودرېږه د اولس په ګیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخار یې د میهن په ارزو پوه سه
شملې جګې د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تا نازېږي زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکر ویجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هیڅ غوږ نه پر نیول کېږي
ارمان ډکي سینې سوځي هیڅ ملهم په کور کي نسته
یو روښان نوښت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمو نه
کار پوهان ښه په اګاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پښتنو بېړۍ ډوبېږي دا وینا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بیا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه یم اولسي اند ښني ډېري مي په زړه کي
چي پر زړه غمونه ټول سي سوی درد پر کوګل کېږي
زورور خیا لونه ګوره هر ګړی ځغلي وطن ته
امانزی ورسره مل دئ که تصمیم د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي۰۵۰۲۲۰۱۱

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنګه پيدا کړي
کوښښونه تر حد تېر سي واسطې څنګه په خوا کړي
ناشولته ځغاستي ډېري چي مرام ته ورسېږي
ډېر تلاښ په ژوندانه کي د هد فلاره روا کړي
د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
ټول چرتونه د ډا لرو شپه او ورځ څنګه سبا کړي
د موزي غوندي ټولېږي په غازي باندي بربا د سي
لاس او مخ دواړه په تور وي هم يې قبر ته بدوا کړي
نازولي اولادونه په پرديو غوښو چاق سي
تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
دغه نر لېوني ګوره خپل پر ځان يې څه پېرزو دي
هدايت دې په نصيب سي امانزی ورته دعا کړي

ناروي ۵ سپتمبر۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدایه پسرلی ولاړی نور ورک سو
خوښي نسته ملک مو ټول له ترور ډک سو
بلا توره نازل سوې زموږ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
ډېر بې علمه په پیسو رانیول کېږي
اوس د ټول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرثه په ډالر سي
فرمانداره دښمن زموږ د سرچنګک سو
ټول پټې یې راسپېره کړل غټو مړو
امانزي ته ملامت د کور موږک سو

ناروي ۱۲ /۱۱/ ۲۰۱۱

هډونه

تر هډو مې درد وتلی په فریاد سوم
زړه مې سوځي طاقت ختم زه برباد سوم
د وسواس ناريږ مې پورته تر اسمانه
خپرې سوي هري خوا ته تر جهانه
لاره ورکه مخ به نیسم کمې خوا ته
لوی څښتن ته مې لاس پورته سي دعا ته
که شعاع د لمر پر مور لږ وځلیږي
د پردي ستم تور به لږ کمیږي
بیا روان به سي د سولي کاروانونه
اما نزیه ورک به تول سي پرهارونه

ناروي۰۲ د سمبر۲۰۱۱

مرغۍ

سوه تودوخه مرغۍ پورته کښته کېږي
فریادونه یې د زړه له تله خېژي
سره ګرمي ده ځالګۍ په اورکې سوځي
خپل بچي به مې ساتمه که مړه کېږي
په چمن کې بېګانه راته په څار دي
که ورکښته سم بچیان مې محوه کېږي
دغه لو نړۍ کې زه یم په تنګسه کې
که زه ځمه خوار بچي مې نه زړه کېږي
نن دا ټول جهان و ماته کوچنی ښکاري
چې ظالم وي روح په خپله خفه کېږي
په ژوندون کې جوړ پرابلم وي د پردیو
بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پرغرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د ټوپک موسم زا ید ژبه قلم کړه توره
نن د چارې لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مره بې رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بې انصافه فیصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابينا پلنده په شا د ګناهونو ګرځي
تا چي ورک کړی دئ ضمیر مخ پر مرګو به ځمه

په مرګ که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر درو به ځمه

ته د خيالو په ټال کي نا ست ځانته کشمیر جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائیل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ د سمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د ښه محراب کړي
په ظاهره به یو څو کسه غیاب کړي
که په نیت کې صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړي
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه ښه جواب کړي
په خپل توان سره د پوهې څراغ بل کړه
تول اذهان تنویروه که ښه ثواب کړي
چې باطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوري په وهاب کړي

ناروي ۲۷ اګست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
بې کماله خلک نه وي په جمال کې
که غنچې غنچې د ګلو درځړېږي
خوندور وي د عطرونو په سمبال کې
د اسمان پر مخ تیاره خپره سي
خو ښایست یې وي د ستورو په مهال کې
سپوږمۍ ښکلې د فلک پر مخ ځلېږي
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
که انسان تنویر د علم په رڼا وي
چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
خوشبختي نغښتې د علم په زانګو کې
امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروې ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

ګلان

په ګلانو کې سرتاج شبي نوري دئ
په هغو کې بيا صد برګه يې اصلي دئ
ډېري ښکلي رنګارنګ شبۍ کرمه
ورته کښېنم چې مزې مازديګري دئ
د کوهک ګلان مې سترګو ته درېږي
په هر باغ هره باغچه کښې يې بېلګي دي
زما د پلار ښا يسته باغونه او باغچې وې
ټوټه سوي هغه ټول په بې غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان يې ډېر شوقي وه
شهيدان سوه امانزيه خداى بخښلى جنتي دئ

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

ګروم

ګروم مي سرې پرسولی په دردو سو
ټول حواس مي کوچېدلی په غمو سو
د وطن په اندېښنو مي زړه اره دي
سترښامار زما پر مينه په نغمو سو
د حسرت اوښکي بهېږي پر سينه مي
تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
بيا ډېوه د مينې درومي خاموشي ته
تاريکه کي زموږ ارمان په ورکېدو سو
پر تاوده نغري مو بيا ژمی بيدېږي
د سکروټو زور وتلی په سکرو سو
که عقلونه د هستۍ خوا ته توجيح کړو
څه په کار چي د هدف په رسېدو سو
د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سي
سره لعلونه د مراد که په ليدو سو
د هوس په ملغلرو کي خيال ګرځي
ارمانجن زړګی مي بيا په چغېدو سو
تمنا مي نن د نياز خاوند ته کېږي
امانزی چي په وار وار په سجدو سو

نا روي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلې

چيغي پورته ګنګوسه ده هنګامې د پسرلي سوې
ازانګې دي د بلبلو شورماشور شپې د خوښۍ سوې
نذرانه د مينې وښي عندليب په جګو غرو کې
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشينۍ سوې
د ښکلا ښا يست پرونو خپل د پاڼو په زينت کې
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالۍ سوې
د ګلونو په جمال کې د ښايست کمال په کار دئ
سرې غوټۍ د ګلو ټوله د سپوږمۍ په سلامۍ سوې
کاروانونه د بلبلو ترنم د سها ر غواړي
ښه هوا د پسرلی د ه هېر غميزي د يارۍ سوې

نا روي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونه صفا کړې
د یووالي انګېزه ورته پیدا کړې
څوک اسمان دئ په تش لاس برغزی وایي
څوک ړانده دي پر اولس هغه بینا کړې
هد فونه او نیتونه بدل سوي
تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
په پاک نیت به پر تاکلي لاري درومو
د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
د سرزورو کینه ورو عقل پرېږدولې
د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
د مرګ ژوبلې انګیزې ښه هویدا کړې
د ګروپي ګټو ناکامه تجربه ده
افغاني هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
لا تر څو به سوځوو خپل مکتبونه
د ظلمت توري تیارې راته رڼا کړې
هغه څوک چې د وحشت پر نیلي سپور وي
په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امـــــــانزی چـــــــي تــــــــل محتـــــــاج دئ ســــــــتا د مهـــــــر
دښـــــــمنان زمـــــــوږ د وطـــــــن ټولـــــــه رســـــــوا کـــــــړي

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډ يوه

زمـــا د ژونـــد غـــوټۍ چـــي مـــا تـــه غوړېدلـــه
ډيـــوه راتـــه رڼـــا ســـوه پـــه ښـــکاره ښـــه ځلېدلـــه
کلـــه لار چـــي انتخـــاب ســـي پکښـــې وي لـــوړې ژوري
ورســـره بـــه وه ښـــه زېـــري يـــا اغـــزي بـــه پاشـــېدله
کلـــه هيلـــې نـــامرادي د دريـــاب ځپـــو اخيســـتي
يـــو وار نـــه و پـــه څـــو وارو پـــر ســـاحل بـــه جنګېدلـــه
کلـــه مـــات بـــه ســـول ښـــاخونه د ځپـــو پـــه توپـــانو کـــي
يـــا بـــه ښـــه فرصـــت پيـــدا ســـو ســـرې غـــوټۍ بـــه خندېدلـــه
کلـــه داســـي تصـــورو چـــي مېـــوې پـــر پخېـــدو ســـوې
د څښـــتن احســـان بـــرداروم چـــي مننـــه بـــه کېدلـــه
کلـــه تـــن دي پـــه تقـــد يـــر کـــړه امانزيـــه ورتـــه ګـــوره
ارمانونـــه پـــوره کېـــږي کـــه نصـــيب وي لـــه ازلـــه

ناروي۲۶جولای۲۰۱۱

ډ ېر عمر

يو سړی سو په زاريو خدای تعالی ته
هيله مند سو د اوږد ژوند ښتن تعالی ته
مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
د ده مخ ته د سيب وني وي له ورايه
دی يوې وني ته ګوري په ګفتار سو
لاس يي پورته په دعا او په اظهار سو
عمر غواړم د دې وني د برګونو
پاڼي ډېري ځړېدلې تر زرګونو
ورته راغله ملايکه په جواب کي
امکان نسته په زرو کاله په خواب کي

يو ځل بيا دي په اظهار د خپل سوال سو
د منو په اندازه ورته په خيال سو
مڼې ډېري تر سوو په ځړېدلې
جواب راغلی د امکان ده وتلې
دی په فکر او زاريو په دعا سو
الله راکړی ځومره ستا سي په مرضا سو
ملايکو ورته وويل سړي ته
د الله فرمان دي تول تا ته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملګري په ژوندون کي
د سړي پر سر يو کال تا ته افزون کي
دی راضي سو سول قبوله پېرزوينه
سو لګيا د خپل ملګرو په شمېرنه
شپه او ورځ په چرت کي ډوب سو د يارانو
واقعيت کي دی فارغ د قريبانو
چي هر څومره ده تلاښ وکړ له توانه
پيدا نه سو هيڅ ملګری له رشتيا نه
امانزيه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واويلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د ميني هوسۍ

زما د ميني هوسۍ مخ پر بيابان سوه
د ظلمو د چنګه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچاري وه ترک د ميني په خفګان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند ځومره مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطق او استدلال ته زور توپک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي تر پې قربان سوه
لوی مالک روزي رسان د هر بنده دئ
امانزيه په توکل کي ټول عيان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مي نسته حوصلې کمزوري کېږي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشېږي
اوس پوهېږم چي ځواني د قدر روړوه
رانه ولاړه بيرته کله را ستنېږي
څه چي هيلي د ځوانۍ وې هغه سولې نامرادي
هدف يو وو چي سبا به د وطن چاري سمېږي
که ويجاړه خيال مصروف پر بېهوده وي
په ناوړه عملونو پښېماني په زړه کي لوېږي
خوشبختي به په نصيب د هغه چا سي امانزيه
چي هوښيار يې هم نشينه په بغل کي ودرېږي

ناروي ١٣ دسمبر ٢٠١٠

خبري

زما نه واوره په خبرو نه شل کېږي
په انجام کې حقیقت تل څرګندېږي
روس به ډېر جوړول پلینومونه
ورسره به وه افغان ته مل دامونه
امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
هره ورځ وي راته شنه نوي دردونه
که دوی غواړي د ناسور زخم پیدا کړي
په رشتیا دي د افغان سره ملتیا کړي
په دې کار کې درې اصوله ضروري دي
د اردو سمبالول ورته حتمي دي
ګومارل د اهل کار چې وي په کار کې
د سپلین ښه تامنیږي په روزګار کې
ماشیني کادرونه ټول بې تجربه دي
صرف خبري ور رسېږي بې فایده دي
په مدیر باندې حلېږي پرابلمونه
په رشتیا که پر ولس لري خیالونه
تجربې چې د تهداب په پخې نه وي
سر د نوې زده کول یې ترخې ښه وي
که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کې
چې انصاف پکښې کې نه وي ځان به خوار کې

سر د وخت دئ پر چارې ښه غور وکړئ
بې تصميمه پښېماني هم به نور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
اما نزی فکر کوي دې مشورو ته

نا روي۱۰د سمبر۲۰۱۱

جام

د شـــــپې پــــه نيمـــــايي کښـــــې مـــــې مېلمــــــه د ميـــــو جـــــام ســـــو
د نشــــې پــــه خـــوب بيـــده مـــــې هغــــه ســـــرو ګلـــــو تــــه پـــام ســـو

پــــــه احســـــــاس کـــــې د ســــــرو وينـــــو حـــــرارت پکښـــــې څرګنـــــد وو
زړه مــــــې پــــــوه ســــــو واقعيــــت کـــــې چـــــې د مينــــې پکښـــــې پنـــــد وو

لېـــــونی هـــــوس مـــــې ځيـــــر د بــــــادامي ســــــترګو پــــــر لــــــور ســـــو
مـــــا چـــــې هغـــــه لمســــــولې خــــــوار زړګـــــی راتـــــه پرشـــــور ســـــو

شــــــهلا ســـــــترګي ښـــــکارېدې پــــــه تـــــور کـــــې بـــــوري
بــــــې اختيـــــــاره کشـــــــېدل د زړه ريښـــــــې پـــــر هـــــري لـــــوري

پــــه ځيګــــر کښـــــې مـــــې تودوخـــــه نـــــابېره توفـــــاني ســـــوه
د احســــــاس پـــــــه لېونتــــــوب کښـــــې بيهوشـــــې هيجــــاني ســـــوه

ســـــترګي پټـــــې خـــــوږې مينـــــې پـــــه زانګـــــو کـــــې زنګـــــولم
خـــــدای شـــــاهد دئ چـــــې احســـــاس مـــــې پـــــه بـــــاغو کـــــې ګرځـــــولم

چي د بخت نيلی دي مل وي امانزيه

په خوښيو کي خـوند تل وي لېونيه

ناروي۲۰ مارچ۲۰۱۱

تنور

د اور پــــه تنـــاره کـــي مـــو وطـــن کبـــاب کبـــاب ســـو
تـــور لـــوګي يـــي پورتـــه کېـــږي پـــه پرهـــار بېتـــاب بېتـــاب ســـو
د خـــزان يخنـــي چـــي راغلـــه پـــر ګلونـــو د وطـــن زمـــا
مرغـــان هـــم ســـول بـــی وطنـــه پـــر مېلمـــه عـــذاب عـــذاب ســـو
د ګـــرګين پـــه شـــان يرغـــل پـــر خـــاوري جـــوړ دئ
اند ښنـــو تـــه مـــي د ســـوال جـــواب جـــواب ســـو
بيـــدار او ســـئ افغانـــانو خپـــل چمـــن تـــه
د فريـــب نـــوی شـــعار راتـــه بـــاب بـــاب ســـو
د افغـــان پـــر هـــره پولـــه ننـــداره ســـوه د پـــرد يـــو
غـــم پـــر ليخـــه امانزيـــه د خوښـــۍ کريـــاب کريـــاب ســـو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

تر سهاره

ســـــتا د مينـــــي پــــه زانګــــو کــــي زنګېـــــدلم تــــر ســـــهاره
تــــور مـــــاتم زړه کــــي مېلمـــــه وکړېـــــدلم تـــــر ســــهاره
د نـــــاورين تبــــو زهيـــــر پـــــه تولـــــه تــــوان کــــــړم
دردونــــــه بــــــي علاجـــــه ويښــــېدلم تـــــر ســــــهاره
د وطـــــن کلــــو کوڅـــو کـــــي دښـــمنان ګرځـــــي پرېمانـــــه
امــــانزی پــــــه شـــــواخون کـــــي زورېـــــدلم تــــر ســــهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

نه يې وينم پسرلی څنګه غوړېږي
د ګلونو مېلمستون څنګه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز اواز سي
ناخبره سپينه ورځ ورته شپه کېږي
لالهانده په سپيرو ونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هيڅ نه ښورېږي
پر راغبرګ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژيړ رنګونه ژر څنګه ورکېږي
ژمي راسي د ګلونو ټغر ټول کړي
ټول سپيره سي امانزيه حوصله ورته تنګېږي

ناروي ۱۲/۱۱/ ۲۰۱۱

اشعار

د اشعارو په لیکلو مې د خپل زړه تسلي کړم
په ناپایه سمندر کې توکل په تعالي کړم
که په زړه سي یو الهام د ثو خبرو
ټول حواس ورته بېګار د هلو ځلو
خوار زړګی مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته ګوره چې ټول کور په کور ځورېږي
تور د ظلم غورېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرګی زموږ پر لاري
پر یوه شعر را ټول سي نابللي ډېر ګرومونه
امانزیه ښه فرصت دئ قلم واخله هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دي ګورم
خاطرې را پـه يادېږي چې دي ګورم
د خوښۍ نـه زړه رپېږي چې دي ګورم

✶✶✶

ښکلا جوړه د کوهک د غره پر سر وي
د اوبو مستي څپې دي سر پر سر وې
خيال مې ستا نه بېلېږي چې دي ګورم

✶✶✶

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلی بـه ستا پر خنده و غړغړې وي
ځل پرتا باندي چلېږي چې دي ګورم

✶✶✶

نفس تنګ سم مخ نيولی ستا پر خوا کړم
تا تـه راسم تنفس ښکلې هوا کړم
غم مې لېري رانه کېږي چې دي ګورم

✶✶✶

شنه ګلان دي شنې اوبه دي لمر کې بربښي
تک شين مخ دي د هنداري غوندي بربښي

زړه په تا باندي خوښېږي چې دي ګورم

* * *

په تا ښاد ډکې ولې لیري کښتونه
ستا پر غاړه شني باغچې شینکي باغونه
رنځور فکر ارامېږي چې دي ګورم

* * *

ټوله عمر ستا پر غاړه شنه کښتونه
شپه او ورځ وهي درانه مزلونه
هر وچ حلق په تا اوبېږي چې دي ګورم

* * *

د شملې غمیان په خاورو کې پټېږي
د ویاړ شنختي دي نور ورکي شوې نړېږي
د اولس اوښکي بهېږي چې دي ګورم

* * *

لوبه سوله ډېر مشهور د بازیګرو
معاملې دي په پیخه د یرغلګرو
پر ځیګر اوښکي تویېږي چې دي ګورم

* * *

لویي تبي کړولی یم بې توانه
راته جوړ سول جنجالونه ډېر بې شانه
ټول افغان پکښې کړېږي چې دي ګورم

* * *

ځومره علم مخکې دروي په نړۍ کې
انسانان چې ژوند کوي په خوش بختۍ کې
هومره حرص د دوی ډېرېږي چې دي ګورم

* * *

لوی خالق اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غښتلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کېږي چې دي ګورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله په زندان کي
شا وخوا جګ دېوالونه
په ډبرو پورته سوي
شپه او ورځ مور ته يوه وه
سختي شپې مو تېرولې
ډېر اوږده لوی بارکونه
پکښې جوړ وه لوی وينګونه
ډېر بر داره دهلېزونه
لومړي بلاک کي ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان کي
اوسپنيزه دروازې وې
غټ قلفان په ځړېدله
هر قدم کښېوي ولاړي
ټوله ورځ به وې تړلي
چا چي خپله وې ليد لي
اتيا کسه جلا لاره
رحم نه وو خدای له پاره
ټول بنديان نا ستوه بېکاره
انساني حقوق پايمال وه
د چرخي پله په زندان کي

يو تشناب د اوداسه وو
دروازه پکښې کي نه وه
نيمه ورځ به انتظار وې
په موسم کي د سره ژمي
خاطرې وي د مرګوني
هلته وه لوی قطارونه
په ساعتو وه نوبتونه
هره ورځ به وه عرضونه
زنداني دموکراسي وه
د چرخي پله په زندان کي
خلک رېږدېدل د يخه
دلسوزي خو بېخي نه وه
کړکۍ تولي پنجره وې
خو هينداري ماتي سوي
شاوخوا په هرا طاق کي
ډېر واړه وه کلکينونه
هغه څوک چي داطراف وه
همېشه لوی پرابلمونه
په قدرت کي خود خواهان وه
بې انصافه ظالمان وه
خپل اولس ته دښمنان وه
ټول د خاد کثيف سيستم وو
د چرخي پله په زندان کي
د دوبي په ګرمي کي
د خولو دربان دي چور وو

ډېر افسوس به چا ته راغلی
چي پر څه باندي بندي یم
خیانت وطن ته نسته
خیانت اولس ته نسته
نه مي مال د چا غلا کړی
نه مي هیڅوک دئ وژلی
نه مي حق د چا غصب کړی
صرف یوه ګناه زما وه
چاپلوسي مي نه کوله
د چرخي پله په زندان کي
چا وې پلنهډي په شا کړي
څوک اخته په خس دوزي وو
بل خوشحال تر ویش په چور وو
جوړوي غټ بلډینګونه
هره ورځ خوري رشوتونه
نه پوښتنه نه هم سوال سته
نه بازخواست ته کم مهال سته
جوال په شا د سترګو حال سته
څوک یې نه ویني په سترګو
د چرخي پله په زندان کي
پراته ډېر بېچارګان وي
خپل له ځانه بې خبره
پردی لومه کي راګیر سي
دوسیه ورته جوړه
اقرار واخلي ترې په زوره

رحم نسته خپل پر خلګو
نه پوښتنه پر بېوزلو
عقل ټول ورته حیران دئ
بېخي ډېر په پرېشان دئ
ټول د زړه څخه بیان دئ
ښه عادل نظام په کار دئ
ټول تاریخ ده ازمایلې
د چرخي پله په زندان کي
ما لیدلي ډېر ځوانان وه
چا نوکان ځني ایستلي
د لاسو مات وه هډوکي
یا زخمي به وه پوستکي
په هفتو بیدار خوابي وه
یا په شپو به جزایي وه
پوچ ویل خو به حتمي وه
د غه څه رنګ شرافت وو
د نا اهلو ریاست وو
د چرخي پله په زندان کي
د ملي زعیم له پاره
په کار ډېره تجربه ده
عمر ډېر تر پنځوس کاله
ډېر ضرور دئ په هر لاره
دی به خلاص د عیاشۍ وي
نه به ډېر احساساتي وي
کاري ټول مشورتي وي

عاطفه يې بشري وي
پر اولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانزيه
که د علم په رڼا کې وي لوی سوی
يا تعليم د مور او پلار يې وي ليدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

میوند

ژوندی ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمله جګه ښې مزې کوه په خوند کي
چي ساتلی مېړنو زموږ تاريخ دئ
د ملي ګټو ارزش وي په پيوند کي
رښتنی افغان جاربږي خپل تر خاوري
امانزيه ښه بېلګه يې په ميوند کي

ناروي ۲۵مارچ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحرير کي
هر څه ښکاري راته اوس ښه په تفسيرکي

کله ولوېږي د صبر په کاسه کي
کله باز غوندي شجاع وي په تعبير کي

غاړګۍ د ميني خپل وطن ته ورکړي
يا هم زړه ور نه غوټه سي په تقصير کي

مسافر خيالونه بوزي اندېښنو ته
يا يې وتړي دولايه په زنځير کي

تمنا د عاطفې چي په ځلا سي
څه نا څه ځني را اخلي په کفګير کي

کلمات د پېرزويني سره ګنډي
امېلونه ځني جوړ سي په تقرير کي

درک د عقل چي پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغير کي

پـــــه کـــــرم کــــــي د هـــــر کــــــار مالـــــــک رحمــــــان دئ
امـــــــانزی اوس اختـــــــه ســــــوی پــــــه شـــــوګیر کـــــــي

د سمبر۲۰۱۱ -۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
په ړانه عقل تحليل د يو شي نه کړي
صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
ناخبره د ټولني هيلي څه دي
خپل پر طرز باندي مين نور نه ښورېږي
احساسات د عاطفې چي لېر تياره وي
پر زړو عقدو ولاړ لا نه صبرېږي
د زړه ځاله چي خالي سي له پېرزو نه
وچ لانده ټول په يو شان ترېنه سوځېږي
امانزيه خداى دي دوى ته انصاف ورکړي
لا به کله سد په سر کي ورته لوېږي

۲۵د سمبر۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تېر سو هيلي زما نه سوې تر سره
د اميد هڅي نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مي د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب وو په وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيګره
شين چمن کي د ګلزار غوټۍ لا نه دي غوړېدلي
د خيالونو ارزوګاني پوره نه سوې ترکمره
اوازونه د زړګي مي غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوی اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زړګی راښاد کړې
امانزي غايه پرېږده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي۳۰ مارچ۲۰۱۱

پردی ستم

ستا د مینې پر اوږه راسره غم دئ
د وطن ښکلی بهار زړه ته ملهم دئ
راته ښکلی معلومېږي په نړۍ کې
افتخار دي تل و ما ته مقدم دئ
په شپېو شپېو مې فکر ور روان وي
چې بېلتون وي قسمت هم و ما ته ګرم دئ
د نڅدې در رسېدلای نه سم ګرانه
ستا چې غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینه په کار ده امانزیه
هلته جوړ پردی ناورین پردی ستم دئ

نا روي۲۲ فبرال۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه څومره مهربان یې زه دي بوتلمه مکې ته
د طواف په هر پړاو کي ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کي پورته کښته ګرځېدمه
لالهانده سرګردان وم هیڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتګ په اند ښېنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چي د نفلو په درېدو وم
چي راویښ سولم له خوبه تر حده ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کي نغښتی ببخي ډېر ومه حیرانه
د ښتن قدرت ته ګوره ناممکن کار رامکن کړي
که لږ توان د امانزي وو د مکې به بیا دیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ -۲۳

د اولس ږغ

د اولس ږغ پورته کېږي تر اسمانه
غلبلې يې نن رسېږي تر جهانه
نور لا هم خلک ځورېږي تر توانه

دښمنان دي هره ورځ په توطيو کې
رقيبان دي هر ګړۍ په مشورو کې
د پرديو خدمتګار دي په پردو کې

څوک تېښته وهي نفاق او بدبختۍ ته
څوک لمن وهي نفرت او بدبينۍ ته
څوک ولاړ وي خپلې ګټې او خوارۍ ته

چې جوړ کړي د پردو مزدور له ځانه
زړه او فکر مغشوش سوي بې له شانه
ژبې يو رنګ زړونه بل سوله عيانه

دو رنګي يې په چهرو کې معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کې ظاهرېږي

سپین سترګي یې په لیدو کي څرګند برېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ ګرځېدلی
خپل اولس ته مار زهرجن دئ ګرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ ګرځېدلی

عقیده یې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره یې خپل اولس ته د دعوې ده
اندېښنه یې د پردیو په وعدې ده

غلیم ګوره سترګي سرې پر دې وطن دئ
ورته جوړ په ټول تاریخ کي یې دښمن دئ
خوافغان بچی یې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچیان بیدار دي
د سیسو ته د غلیم په توان هوښیار دي
قرباني ته سر په لاس ځوانان کتار دي

د تاریخ په دې ترخو حساس شېبو کي
دښمنان ټول مصروف سول د سیسو کي
اما نزیه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولي تا ته انتظار یم
خوشبختۍ ته هره ورځ سترګي په لار یم
زما د زړه بلبل خاموش دئ په چمن کي
د سبا ښکلي ورمې ته انتظار یم
که سهارنسیم یو ځل پر لګېدو سو
د بورا غوندي د ګلونو په دیدار یم
د ګلاب غوټۍ ښکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د ښو نغمو زه د بهار یم
جوړ به نوی شورماشور سي د بلبلو
اما نزی به د خوښیو په کتار یم

ناروي ۲۵ اګست ۲۰۱۱

میراث

زمور اولس ته په میراث کي تربگني ده یو تر بله
وارثه کي ډېره نغښتی دښمني ده یو تر بله
یو چی لر په گېډه مور سي د بل ستر گي باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوابدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړي پورته چیغې او نارې کړي
قناعت په منځ کي نسته خواشیني ده یو تر بله
چي منطق په منځ کي نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېره نسته دالله نه خپل سري ده یو تر بله
د خبرو چي وار ورسي درچپه به کړي غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوایي ده یو تر بله

ناروی۰۵۰۵۲۰۱۰

مينه نسته

ورور ګلوي سره ورکېږي
زړه سوی هيخ نه معلومېږي
مينه نسته مهر کم سو
بې غوري د ه تور ماتم سو
نفاق هر کور ته رسېږي
راته جوړه تربګني سوه
د سر خوږ مخ ته خواري سوه
زړه پرېشان ورته سولېږي
هيله څه سوه د پلرونو
په ميراث وه د نيکونو
توجه نه ورته کېږي
موږ مسئول د حفاظت يو
خپل د خاوري په عزت يو
په غيرت پرتله کېږي
پېرزوينه وه هر کله
مرسته ولاړه يو تر بله
تهمت خپل ورور ته جوړېږي
ته دا ولي بې پروا سوې
نن دي خپل کور ته بلا سوې
ټول اولس دي په ځورېږي

دروا غ پرېـــږده تهمـــت مـــه کـــړه
د دوســـتۍ مـــرام پـــه زړه کـــړه
مشـــکل ټـــول خپلـــه حلېـــږي
غېـــږ دي خـــلاص اولـــس تـــه نـــن کـــړه
رضـــائیت تـــه د څښتـــن کـــړه
ټـــول کارونـــه بـــه ســـمېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننګ

افغان بچی ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننګ ننګ
ټول احساس يې قرباني دئ مښلوي زړه نن په سنګ سنګ
تاريخ ورته ليکلې پر زړګی د وطن مينه
فولادين عزمونه ګوره هيله سته نن په غورځنګ ځنګ
زورمندان که نن تاوېږي د پرديو په لمسون کې
د شهيد د وينو څاڅکي ته پريوله نن په لونګ ونګ
پيوستون زړو ته راغلی زمزمې دي د يووالي
وروراو خور تولــه درېږي يوتربله نن په څنګ څنګ
سرې سترګي دي د مينه دو ترمي اوښکي تر بهېږي
امانزيه ورته ګوره توري بيا سوه نن په شرنګ شرنګ

نا روی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دي هري لوري ته اورېږي
ستا له غېږي غلبلې دي پورته کېږي
د نااهلو په لاس ته یې کباب سوی
دا سرې وینې د زړګي څخه بهېږي
ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
ستر وحشت دئ چي ولس دي په سوځېږي
جنازې د بېوزلانو په قطار دي
هدیرې دي هري خوا ته پراخېږي
ستا دښمن دئ فریبکار نن په کمین کي
ښه ځوانان دي خپل له تنه نه بېلېږي
سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچیانو
د نفاق زنې ستا کورته پاشل کېږي
خپل د عقل استدلال پر وطن وکړه
که پوه نه سي نور به هر څه ویجاړېږي
خپل په لاس ټوله ویرانې ده
امانزیه ټول فکرونه کنګلېږي

ناروي۲۰۰۷۲۰۱۱

ګل

سحرګاه په لمرخاته کي شبنم پروت ستا په لمن کي
مروارید دي پرمخ بربښي که سنبل بیا په ګلشن کي
دا منمه چي قدرت ښکلا ده ستا په نصیب کړې
د عطرونو پېرزوینه چې و تا ته حبیب کړي
بلبلان بیماره ګرځي سرګردان ستا په چمن کي
کاږي ډېر لوړ فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کي
د سها ربښه ترانو لره مخصوصي هنجرې دي
خپل د میني په اظهار کي ښایسته جوړي نغمې دي
امانزیه ورته څیر سه لوی قدرت قایم مقام دئ
ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دئ

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبري کېږي
پرمختګ دئ هري خوا ته د شفا خبري کېږي
تمدن طغیان اخستی هره ورځ رنګ بدلوي خپل
ټول سیستم کمپیوټري سو د رڼا خبري کېږي

✶✶✶

بلډنګونه ابادېږي سر یې خېژي تر اسمانه
وسایل بیخي مډرن په کار لوېږي تر توانه
هم ښایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
خدمت ټوله بشري دئ تاوان جارېږي تر انسانه

✶✶✶

د نفرت چیغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
د مرګي څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
د خندا خورې خبري په هر کور کې مجلسونه
د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

✶✶✶

افغاني ځوانان که پوه ې د کتاب لاره دي خپل کړي
ټوپک لیري کړي له ځانه د حساب لاره دي خپل کړي
علمیت ته دي رجوع کړي چې اګاه په تمدن سي
تو لعنت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کړي

***

د مرګونو ټغر ټول سي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سي سوي چغي غټ ارمان د هري لوره
اوښکي پاکي کړئ د مېند و وسيلې لږ څه پر وکړئ
جهالت دي رانه ورک ي ظالمان دي شي نسکوره

***

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه ځان مرګيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناځوانه ځان مرګيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بې ايمانه ځان مرګيه

***

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل دښمن وي

ټول منمه چي د زور جواب به زور وي
مرامونه د پرديو تل اغزن وي

***

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
ځان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

***

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
په بينا سترګو وګوره پر مذهب دي حمله کېږي
د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ويجاړ سي
غليم نه کښېني ارامه پر منصب دي حمله کېږي

* * *

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دئ
ښېنوا د سترګو خار ده حقيقت ورنه پنهان دئ
څوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
د دښمن حملې پر کېږي څومره زور د ده په توان دئ

* * *

د افغانستان غښتلي ځوانه پر ځواني دي برکت سه
عذر وکړه مور او پلار ته د تياري نه دي رحلت سه
که د علم په رڼا کي نوی ژوند ځانته سمبال کړې
ښوونځی سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

* * *

د جهان سره يو ځای شه پرمختګ ورځني زده کړه
د تاريک ژوند نه راووزه تمدن مخ کي پرده کړه
هم به ستا خير پکښې وي هم فايده ټولو ولس ته
په هر کور کي ډېوه بله ورته جګه دي شمله کړه

* * *

موري خدای ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
رخصت واخلي د ټوپک نه د سواد په ګټه پوه سي
په هر کور کي به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امـــــانزی بـــــه وي خوشـــــحاله کـــــه ځلميـــــان پـــــه دغـــــه پـــــوه ســـــي

ناروي ۱۹سپتمبر۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا دیدن ته
د چرتونو په ټالو کي ستا لمن ته
غم به لیري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
هله بیا به زړه در توپ کړه ستا ګلشن ته

***

رانه ولاړه به غمونه لیري لیري
یا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
د یارانو په مجلس به زړګی ښاد سو
مطربان له بغلو نه ګوري ګوري

***

هم نڅا وه هم سرود د ښو ځوانو
ښه اشعار او شاعري د شاعرانو

وروړګلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
ښه وعظونه به کېدل د علمانو

***

نابېره د یخنۍ توپان را خپور سو
ناعلاجه غم پاشلی په هر کور سو

بې انصافه شعارونه را پيدا سول
ناکاره چيغې پورته شورماشور سو

* * *

هره ورځ نوي غمونه کوټه کېږي
پر زړګي نوي دردونه مېلمه کېږي
د هجرت او پردېسي چيغې سوې پورته
تربګني هم د افغان په پښه کېږي

* * *

د بدلون نوي فکرونه په نړۍ کې
تاکتيکونه اليشېږي په بېړۍ کې
هد فونه ستراتيژيک نور هم محرم سوه
د وړيو اختلاف سو په شړۍ کې

* * *

ظالمانو د مغل نقاب اغوستی
دښمنانو د ګرګين سېلاب راوستی
وچ لانده ټوله يو شان په سوځل کېږي
جهان سوز د خپل پلان حجاب اخستی

* * *

د تاريخ په اوږد پړاو کي ښه څرګنده
د ظالم شکست حتمي وي په بربنده
که ښکرونه د هر چا بيخي تېره وي
ماتېدل يې الهي وي په زغرنده

* * *

په هرځاي كى مځكه سره زموږ پر شپه سوه
تاريكي د هري لوري پر خپره سوه
لاره وركه هر څوك مخ پر بېديا سو
كلي كور كي د توښې پر سر دعوه سوه

***

د خروش ډ كي سينې را توپاني سوې
سمندر زړه كي ريښې راطغياني سوې

سونامي د هيچا زړه ته نه لوېدله
خيرو لاړې ټكي بيا را اسماني سوې

***

د الله د ستر قدرت ژوندى مثال دئ
د ژوندون اخر زوال نرى شمال دئ
ټول نيمګړي تلاښونه به ماتېږي
امانزيه د توبې كمك محال دئ

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما په سترګو لید ل کېږي
ګران وطن را ته سمسور ده بر
چرت چي څومره را ته ده برسي
اند ښني وي د خپل کور ده بر
څه چي زړه مي منل غواړي
را نه ځغلي دئ پېغور ده بر
چیغي ژرسم اوربدلای
څوک چي جوړ کړي را ته شور ده بر
څوک وحشت چلول غواړي
امانزیه پردی زور ده بر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږد پړاو کې ورته جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کې هر ګړی نوي خيالونه
که يې لږ سد سر ته ورسي په دروغ جوړې ګيلې دي

خپل په کور کې هر څه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کور ته بلا دي پر اولس يې سترګې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلا ته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځيني ناست وي په خزه کې زموږ د خاوري دښمنان دي
يا پښتون د سترګو خار دئ يا زموږ جګې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی ښندي پر هره سيمه
شنې روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بستې دي

د نـــــــامردو پلانونـــــــه د پـــــــردې تــــــــر شـــــــا جـــــــوړېږي
ډېــــر هـــــوس تــــودو اوبــــو تــــه هلتــــه ګــــرو د دوی کلمـــــې دي

د خـــــداي قهـــــر دي نــــازل ســــي تــــل پــــر شـــومو هـــــدفونو
د چــــاه کـــن ځــــای خپلــــه ثــــاه دئ امانزيــــه بـــس پلمـــــې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما ښکلی کندهاره

په تاریخ کي ستا نکلونه
د غزاوو ستا یادونه
ته افشار ویجاړه کړی
دوست دښمن ته ځورولی
هر ظالم تا ته راغلی
شهیدان سول ستا مړونه

✶✶✶

د دښمن زړه وسله وه
د نفاق ښه وسیله وه
د افغان پر کور جګړه وه
سپر د کور ستا اولادونه

✶✶✶

نن هم بیا ناورین راغلی
ورور په ورور دئ نن وژلی
ستا زرغون چمن سوځلی
خاوري کېږي ستا سرونه

✶✶✶

يو ځل بيا اميد و تا ته
مخ دراوړي ستا و خوا ته
شمله جګه کړه سبا ته
بيا ژوندي کړه ستا خيالونه

* * *

د ولس مشوره ګوره
پکتيا دي سکه وروره
ننګرهار د خپلي موره
در په ياد کړه دورانونه

* * *

پښتانه تړه ول سره ورونه
يو ژبه که هوډونه

تړول کړئ يو د زړه رازونه
راوړه نور ستا پيغامونه

* * *

د واخانه تر نيمروزه
د مزاره تر ګرديزه
د لغمانه تر جلريزه
ستا وطن دئ ستا هډونه

* * *

زمور خاوره پښتونخواده
پښور کوزه خوا ده

لــــــــــراو بــــــــــر تهـــــــــول یـــــــــوه خـــــــــوا ده
بـــــــس کـــــــه ډېــــــر ســــــوه ســـــــتا خوبونـــــــه

***

دالله نــــــــــــــه مرســــــــــــــته غــــــــــــــوارو
پـــــــــــــــه زاریـــــــــــــــو ورتـــــــــــــــه ژاړو
وطـــــــــن ډک ســـــــــو پـــــــــه ویجـــــــــاړو
امـــــــــانزی احساســـــــــومه ســـــــــتا دردونـــــــــه

ناروې ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مينه

د وطن په ارمانو نو کي
د ګلشن په زمانو کي
د افغان د زړه قوت وې
ټول احساس ته برکت وې
سولي ته وې زموږ په زړو کي
ولي والووتې د زړو نه
ليري سولې د پېرزو نه
پر بېديا او په درو کي
هدفونه سول نيمګړي
بېچاره سول ټول وګړي
چمن سو په ورا نېدو کي
ته چې نه يې تباهي ده
په هر کور کي خپل سري ده
ټول ملت په اندېښنو کي
د سيسه که د اغيار ده
د اولس مينه په کار ده
د سرتاج وې په باندو کي
پر وطن وکړه نظر ته
سد دي راوله وسر ته

امانزيــــــــه احســـــــاس تـــــــــل وي پــــــــه رګـــــــو کـــــــــي

ناروي۰۹ اګست۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کې نسته
ټوله چال او چالبازي ده عدالت پکښې کې نسته
ضمير کم وجدان کمزورى چي معنوي ورته خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کې نسته
دغه بل د شرم ځاى دئ يا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامينږي رضائيت پکښې کې نسته
څوک خلاف د حقيقت دئ يا قانون سره په ضد کي
خپل ځيږي به رسوا کاندي ښه خصلت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي يو مجرم دئ مد دګاري هم هغسي
زړونه ډېر دي خيرن سوي شفقت پکښې کې نسته
اما نزيه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۳.۰۶.۲۰۱۱

کوهکه

زما روح یې زما تن یې
ته زما د ژوند ډیوه وې
تل مې سترګو ته ولاړ یې
خپل سلام زه درلیږمه
احترام د راستومه
ستا بېلتون جوړ کړی غم دئ
شپه او ورځ پر ما تم دئ
راته جوړ زړه کې تورتم دئ
زه قربان ستا تر ښایست سم
زما روح یې زما تن یې
ما چې سترګې لغړولې
ننداره ستا د ښکلا وه
ستا په غېږ کې سترګې رونې
ما خال پوخي تا کي کړي
چې ولاړ پر خپلو پښو سوم
ستا د مینې په لیدو سوم
هره خوا پر ګرځېدو سوم
د غره سر ته درختلم
زما روح یې زما تن یې
لا ماشوم د پلار په غېږ کې

پر پښو لږ ولاړېدمه
بې خبر وم د نړۍ نه
په شېبو ومه خوشحاله
د غمونو وم فارغه
د بابا سره به ومه
پر باغو به ګرځېدمه
هره ورځ فصلو ته تلمه
ستا په مینه زړه پاچا وو
زما روح یې زما تن یې
د میوو دي منت بار یم
سیال یې نسته په نړۍ کې
ښه باغونه شنې باغچې دي
بې مثاله دي میوې دي
ښکلی کوروې د زمریانو
تفریګاه د جنګیالانو
د افغان د لښکریانو
ارامګاه د زرغونې ته
ستا لمن انتخاب سوله
زما روح یې زما تن یې
نن دي ویر نم خوار او زار یې
تېرې توري پښې سوي
نه جرګې د میرویس خان سته
نه لښکر د احمد خان سته
ستا د ښکلي غره په سر کې
د پښتون د کور په ور کې

د بامونو په ممبر کي
څوک ولاړ توپک په لاس دئ
پر ماشه يي پرته ګوته
زما روح يې زما تن يې
ستا اصلي وارثان څه سول
رشيد خان بيا را ولاړ کړئ
قيوم خان ته هم ورږغ کړه
خپل بابا مې امان جانه
زهير سوي يو له توانه
سر را پورته کړئ له خاوري
په هر کنج کي سته بغاري
تری تم سوه زمه واري
د پرد يو په منګل کي يو لوېدلي
راته جوړي تلاښی دي
زما روح يې زما تن يې
يوه هيله د ښتن نه
مړ مورال مو راژوندی کړې
د پردي شره مو خلاص کړې
اتحاد زمونږ پرده سي
يو د بله پر اوږه سي
نه ستم وي د پرديو
نه زړا د بې غوريو
نه باران وي د مرميو
خپره بيا يو خوشحالي سي
امانزي زړه کي ښادي سي

زمـــــــــا روح یـــــــــې زمـــــــــا تـــــــــن یـــــــــې

ناروې ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و وحشت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و ځان ته بلا سوي
د پردو په لمسون ځان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه درويږنه څوک د چا کړي
ملامت نا ملامت راتروروينه
لا به څومره پر خپل ځان باندي تېرى وي
يا تر څو به و خپل ځان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پر لار کړې
امانزيه زړه ازار دعا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره ستا په غېږ کي ارغنداب دئ
نوم یې تللی په ښایست کي چي شاداب دئ
جنګ مي سترګو ته ولاړ یې په یوروپ کي
زړه زهیر سي په مغزونو کي عذاب دئ
کله ګورم شین زرغون راته سمسور سي
کله وینم کنډوالې زړه مي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نارې د یتیمانو
د اصیل افغان زړګی باندي کباب دئ
د کوڅو کنډي کپري چي رایاد کړم
امانزی ډېر ګروم کوي چرت مي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

پښې خبرې

پخوانۍ پښې خبري

راته د بري دي سپېڅلي

متلونه پاخه سوي

ترکرو دي راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبر د خپله زوره

مېړني دي سوه کمزوره

د شملې گل دي ورک سوی

پخوانۍ پښې خبري

غم تغر دئ غوړولی

زړه زما غلبيل غلبيل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پرديو پيښې کېږي

ستا نه ډېري ګيلې کېږي

خپل پر کور توطئې کېږي

څوک وايي وږی نس ښامار دئ

پخوانۍ پخې خبري

مخ په مخ راته ياري ده

سر مي ورک سنګر مي ورک دئ

د جولای عقل حاکم سو

خپل د هوډ څخه تېر سوی

عزم نسته که هېر سوی

تا د علم امسا څه کړه

ارزښتونه دي لمبه کړه

يا دي نورو ته تحفه کړه

ناراستي د ځان نېستي ده

پخوانۍ پخې خبري

سيا ست زده کړه په مفهوم کي

دوست دښمن پکښې کي نسته

نه دي پير سته نه فقير سته

عقل څه وخت پکار يږي

د بې عقل تخت نړيږي

د پرون ګدا پاچا سو

په خپل کړو باندي رسوا سو

چي و خپل ځانته بلا سو

د ټانټو په کټ کي ناست دئ

پخوانۍ پخې خبري

ټيل ما ټيل دئ په وطن کي

د توري شپې په غلا کي

نور پر ديان راته ماهر سوه

مدعي راڅخه ورک دئ

د پلزن ورپسې څرک دئ

هره شپه چي ښه تياره سي

نژدې دوست راته لېوه سي

زما پر وورور خيال د پسه سي

زړه غمجن سي سترګي ژاړي

پخوانۍ پخې خبري

لړ منه د نورو کله

تل د زور د پاسه زور سته

هم د سر د پا سه سر وي

د ولس نه دي څه زده کړه

ښه يې زده کړه بيا کوزده کړه

ته د باد پر نيلي سپور يې

ناخبر د کلي کور يې

نن د خپل خاوري پېغور يې

کال دي تېر سو په لکړه

اوس ضرور ده ښه ککره

پخوانۍ پخې خبري

راته غم د پاسه غم دئ

زما پر غاړه نن چاړه ده

سور غمی راته پيدا کړه

په دوستي کي دښمنان سته

پر بغل دي غليما ن سته

تېري سوي څپې پرېږده

ځانته نوي چارې کښېږده

د ازار نه زړه کي رېږده

زه په تمه ته بېغمه

امانزی دي نه منمه

ناروې ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاريکه وه

وروړ کيسه راته کوله

توره شپه وه تاريکه وه

سړې د ژمي شپې وې

تور لوګي وه په هوا کي خرخېدله

ارامش د روح هيڅ ځای نه معلومېږي

هره ورځ يو پېښنه کېږي

د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه

پورته کښته د اوريځو دبدبه وه

د وحشت لمن خپره وه

توره شپه وه تاريکه وه

په درانه خوب کي بيده وم

نابېره د درنو توپونو ږغ سو

زه راويښ سولم له خوبه

ما ويله چي نن بيا ده کومه لوبه

څوضربې د هاوانونو

که مرمۍ وې د توپونو

يا انداخت وو د ټانکونو

چيري بيا نوی ماتم سو

توره شپه وه تاريکه وه

خپل پټو مي پر اوږو کړ

لځي پښې مي ورځغستله

چي راووتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم

غلبلې سولې په زوره

حالت سم نه څرګند يږي

لوړي کرږي پورته کيږي

هيڅ مي سر نه په خلاصيږي

توره شپه وه تاريکه وه

يو وار بيا نور درزهار سو

سوي چيغي تر غوږو سوې

پاس پر سر د ټوله کلي

دوه دري کوره سره پړي

ویجاړ درې واړه کورونه

نه یې ور نه دېوالونه

چې تر لاندې وه هډونه

توره شپه وه تاریکه وه

لوی واړه تر خاورو لاندې

د چا ماتې ککرۍ وې

بې کسې وه په غمو کې زه لوېدلم

په هیڅ شي نه پوهېدلم

څوک لا وخته شهیدان وه

نور پر لارې ور روان وه

خپل په ځان پورې حیران وه

ما ور وتړلې زنې

توره شپه وه تاریکه وه

زه چې ورغلم صحنې ته

د مرګونو سلسله کې

د خوا خوږو کمبودي وه

بېوزلان په وینو رنګ تولږه تېېږي

چې شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي

مرستندوي خو بيخي نه وه

توره شپه وه تاریکه وه

ځني کور تر کور تباه سوه

چا کي یو یا دوه ژوندي دي

هم واړه وه هم ځوانان وه

نر او ښځي ماشومان وه

ما ویل یا پروردګاره

ساتندوی يې مددګاره

رحم وکړې ته باداره

توره شپه وه تاریکه وه

هیڅ ګناه يې نه درلوده

په هیچا يې غرض نه وو

خپل په مځکه کي لګیا وه

نه اخته د چا په غلا وه

په ښه خوی کي برملا وه

خپل په کور کي سره ټول وه

ټوله یو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه

توره شپه وه تاریکه وه

نه روغتون په شاوخوا کې

نه ډاکټر وو نه درمل وه

رډې سترګې مو کتله

ښایسته ځوانان وګوره چې بې واره شهید سوله

د مرګو مېله پر کېږي

هیڅ مدد نه ور رسېږي

د هر چا زړه پر سوځېږي

توره شپه وه تاریکه وه

د ظالم دښمن له لاسه

لوی کوچنی مو تباه کېږي

سحرګاه سوه د سهار په لمرختو کې

اولس ګرځي په کوڅو کې

خلګ ټول اګاه کېدله

پسپسک سو یو له بله

چې دا څنګه پېښه سوله

توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورين پر ټوله کلي

د افسوس ږغونه پورته

څوک روان سول هديرو ته

د قبرونو جوړېدو ته

دوی ويله خدای ناترسه ظالمان دي

خپل د خلګو دښمنان دي

د پرديو نوکران دي

توره شپه وه تاريکه وه

ښځ سوه ټول يو ويشت نفره

دغه خلګ بې ګناه وه

سبا ورځ په فاتحه کي

مشران وه په جلسه کي

بس پوښتنه به کېدله

چي دا څنګه پېښه سوله

چا چي کړې دا ګناه ده د لته چا نه پېژندله

توره شپه وه تاريکه وه

خلګ ټوله وه په وام کي

ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورځخه ورک دئ

هر هوښيار ورته هک پک دئ

يو هد ف ښه ځرګند ېږي

په يو لاس به هر څه کېږي

که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي

ټوله خلګ په دې سلا سوه

توره شپه وه تاريکه وه

دغه حال چي چا ليدلی

پر اولس يې زړه سوځېږي

زموږ افغان اولس ته ګوره

ورور بېزار د خپله وروره

يو ځان خرڅ کړي پر پرديو

سترګي سرې وي يو تر بله پر چوکيو

د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو

توره شپه وه تاريکه وه

ظاهري خبري ډېري

اتحاد را څخه ورک سو

اعتماد او باور نسته

دورنګي په يارانه کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلک ډېر ښه په پوهېږي

ورته ګوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسې وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره

څومره تا ته په هوس وم

ما ويل زړه به مي ښاد سي

لږ روزګار به سم له غمه

زه به وکړمه څه دمه

ستا په غېږ کي خوشحالي وي

پاک لباس نوي کالي وي

په هر کور کي مهماني وي

که وطن دي خپل وطن وي

لوی اختره بختوره

که ارام وي لږ فکرونه

د اسلام په ارزښتو کي

که څوک لږ څه معتقد وي

زړه دي سوځي پر وطن خپل

رحم وکړې پر ګلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زموږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله څو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر ناحقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي

لوی اختر يې بختور سي

زړه ازاد فکر ارام وي

خوشحالي کور کي مدام وي

د اولس څرګند مرام وي

افغانان به سي نېکنامه

افتخار به امانزی کړي

چي خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران يم

زه باران يم په حکمت باندي اورېږم

په بهار کي ښه پيغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسيله يم

طبيعت لره تحفه يم

په شېبو شېبو مي ګوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهېږم

ستر قدرت دئ په هوا کي ځاځکي کېږم

هم په غرونو هم ځنګلونو کي ځلېږم

زه اورېږم زه اورېږم

ټول بشر سترګي پر لاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهېږم

پېرزوينه په رشتيا راسره تل وي

شين خراغ د شنې فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر ګل ښه غوړېدو ته مهربان یم

د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم

زه د غرونو هسکو څوکو ته عیان یم

زه اورېږم زه اورېږم

چې زه نه یم پرېشاني په طبیعت کې

د سبحان په ستر رحمت کې حسا ببېږم

احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي

پروازونه په هوا کې زما لپاره

هم پر لوړه هم پر کښته زما لاره

شاړې مځکې اوبه ومه

شپلې تولي ډکومه

وچې مځکې لندومه

زه اورېږم زه اورېږم

کله کله چې ژلۍ مې پر بغل وي

توپان زما بې ارادې وي

تند شمال زما په خوا سي

یا توپان ورسره راسي

پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسير رانه خطا وي

سرګردان پر هره خوا وي

د هر چا سره جفا وي

زه اوربږم زه اوربږم

بهار تېر سي دوبی راسي

ګرمي هم لمن خپره کړي

لږ خوبونه زه کومه

کله کله زه راځمه

منی خپل رنګ را ښکاره کړي

د زوال ما وسيله کړي

حياتي لاره قبضه کړي

شنې شنې پاڼې ژړومه

زه اوربږم زه اوربږم

رژېدل د پاڼو راسي

تويېدل د ګلو بيا سي

ژمی راسي تند بادونه

ارامش د خوند خوبونه

ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واوري اليشېږم

زه تږولني ته تحفه يم

امانزي زړه ته توبنه يم

زه اوربېږم زه اوربېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدایه کله به دا توره شپه رڼا سي
د وحشت طلسم مات بیرته سبا سي
د تاریخ په سخت پړاو کي سرګردان یو
افغاني فکرونه بیا پر یوه خوا سي
لاس په لاس چي ټول خلک سره ورکړي
خط په زغرده د دښمن سره جلا سي
د ملت واګي که ستا په لاس کي نه وي
غلبلې به دي اوچته په هوا سي
د پردیو د یاری نه پرهېز وکړه
مستقبل کي به فکرونه په غوغا سي
د بحران نه د نجات لاره پیدا کړه
عقل وا چوه په کار چي زړه شفا سي
د ناسور زخم وجود کي ځاله نیسي
یو وحدت دئ چي هغه لره دوا سي
ناخرګند ده اینده لري په مخ کي
عاقبت یې سنجوه چي ښه به را سي
ستونزي کله حلېدای سي بې زحمته
پیوسون کي به توښه تر سترګو بیا سي
معاملې دي خطرناکي په وطن کي
سترګي خپل پر پټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تلاښ وکړي

چي غايه او ارمانونه به رملا سي

د ظلمت ټغر به هله زموږ نه ټول وي

امانزيه چي نفرت ورته پيدا سي

ناروي

۲۴ سپتمبر۲۰۱۱

تا ته وا يم (پ)...

په تاريخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پيمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ايمان سته

ډېر مختوری د دنيا يې دورنګي په تا اخښلې
شرمېدلی د زمان يې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي سهيم يې د زرګونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حيا نه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان يې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق يې بغلو ته دي شيطان سته

يو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېره ښه ده د ښتن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زيان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب يې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ســــتا ضـــــمیر او بـــــا طـــــن دواړه درنــــــه غــــرق پــــه توطیـــــو کــــــي
امـــــانزی بـــــه دي شـــــاهد وي چـــــي و مـــــخ تـــــه دي بیـــــان ســـــته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوریزې

★★★

د اور په تناره کي پښتني هيلي سوځېږي
سر تر پايه لولپه سوم لا مي لوړي کرېږي خېژي
زه افغان يم خړ پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کي چي وطن به ابادېږي

★★★

ټول پنځه کسه خوشحال دي بنګلو ته
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسو ته
کړۍ شپه ډېر سرګردان وي په چرتو کي
چي د غلا پلان تړي پردي توښو ته

★★★

درته ګورم چي ورانېږي زما وطنه
هره ورځ به زخمي کېږي زما وطنه
د نفاق ميوې چي کور په کورخره وي
خداى خبر چي به رغېږي زما وطنه

★★★

څوک چي پوه نشي په زيان د خپل ټولي
يا اګاه نشي په تاوان د خپل ټولني
دروازې به ټکوي تل د پرديو
نه به ويني ټول نقصان د خپل ټولني

★★★

پسرلی سو هري خوا ته د بید مشک سایې جوړېږي
باغ ارم شاپېری ناسته د پلنګه لیري کېږي
تور کاکل پر ستر ګو ځوړند د ښکلا نظیر یې نسته
افغاني کالي په تن کي متیکې باندي ځړېږي

* * *

اور بل سوی پر سرونو سوځوي کور د پښتون
هر پردی چي کور ته راسي سي دښمن نور د پښتون
سد دي خلاص کړه فکر وکړه چي اصلي خبره څه ده
زما په اند چي تربګني د ه ختموي زور د پښتون

* * *

د رحما ن بابا دیوان به سي په کار خپل
څه ښه وایي چي دري اصله دي کړه یار خپل

چي پري غم غلطوم دري مي محرم دي
یو قلم دوهم کتاب دریم اشعار خپل

* * *

اې انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
ګوته ایسته د ماشې پرېږده مرګونه
ملامت خو تو پک نه دئ خپله ته یې
د ظالم عمر دي لنډ سته متلونه

* * *

توان په توان

د پردیو ډېر گومان پر یوه ټکي
توان په توان باندي ماتېږي په هر څه کي
د دښمن په ژبه ځان که ښه سمبال کړې
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

✶✶✶

نن خپل ورور راته اغیار سو زه یې وینم
د پردو نه زهردار سو زه یې وینم
د وروري لباس په تن خوږې خبري
خو تر شا خنجر په وار سو زه یې وینم

✶✶✶

د ساحل په جنگ شپې د اوبو راغلې
د پتنگ کور ته لمبې د اورو راغلې
یو د تیږو بل د اور سره په جنگ دئ
د افغان پر سر حملې د پردو راغلې

✶✶✶

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوې
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوې

د خلاصون شمعه خاموشه تاريکه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي دربې سوې

***

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هيڅ د ځان نه شرمېږي کله کله
د بابا پر ميراث سترګي پټې نيسي
خپل ګرېوان ته نه ځير کېږي کله کله

***

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غياب خبري پرېږده
انسانان خومره ظالم دي رحم نسته يو تر بله
ويني زبېښي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

***

هم نشين د بدو خلګو تاوان ويني
ابرو توی په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو موږ ته کړی هدايت دئ
څوک چي مل وي د بدکارو زيان ويني

***

که مي غوټه د زړګي خلاصه کړم چا ته
معنی دا چي ځان په کسته وړم بلا ته
که ښه نيت يا بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يو دي فکر او خيال ترم سبا ته

***

د کور چاري چې تنظیم وي نظافت دي د مېرمنې
که سمبال وي ټولي چاري شجاعت دئ د مېرمنې
چې مېرمن په منځ کښې نه وي ټولي لاري دي ویجاړي
ژوند چې څومره ځي پر لوړه صداقت دي د مېرمنې

✶✶✶

بې نشې خمار سم چې را یاد د ګلو باغ کړم
ترانې د خوشبختۍ وې چې را جمع ورته دماغ کړم
خوندوري شپې او ورځې په تلوار سوې لا درکې
اوس ارمان پسې کومه بې فایدې زړه ته سماغ کړم

✶✶✶

افغانان چې ټول کړېږي څې ګناه ده
ظالمان چې پر غورېږي څې ګناه ده
چې حمله د چپاو راسي تاریکو کې
بې له جرمه طالب کېږي څې ګناه ده

✶✶✶

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
د تعلیم لاره دي خپل کړي چې اذهان په ویښېدو سي
په روښانه مفکوره به خدمتګار سي د ټولني
ویښ زلمیان دي هڅې کاندي چې تیارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمونږ د خوب او خیال فکرونه ولاړه ثه سول
ثه چې زړه مو نه غوښتله زمونږ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

✶✶✶

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چې وزر سوځي په پوهېږي
ځکه وي پر دغه کار اختیار د فکر

✶✶✶

نن د عقل مرور پر اس سپاره سول
په پردۍ هیله وطن ته په کاته سول

خپلي ګټې معتبري بهانه کړي ترونونه
خبره مخامخ چې د وطن په معامله سول

✶✶✶

ستا پر زړه چاړه تېرېږي زما وطنه
د سپین ګل پاڼي رژېږي زما وطنه

بيا به چيري ماتوم د هوس تنده
پر وقار دي تېرى کېږي زما وطنه

***

د هلمند څپې مو ورځ په ورځ بيدېږي
د ترنک شونډي سپېرې را معلومېږي
ارغسانه غبېږ دي تشه د زمريانو
ارغندابه د شملې غمى دي لوېږي

***

د خوښۍ کاسه نسکوره سوه په زړه کې
د رڼا ډېوه تاريکه په هر څه کې
اخترونه او جشنونه دي نور نسته
څه چې کېږي ټول د بل په اجازه کې

***

خپل د ځانه بې خبر په نام پښتون دئ
د پردو په جال کې پروت هر ګام زبون دئ
درا نه خوب کښې غلبه ده پر راغلې
لاره ورکه هر سهار ماښام مجنون دئ

***

ښکلي پېغلې سترګې سرې په ژړېدو سوې
افغاني شملې پر سر په ځړېدو سوې
هر څه ګورم چې د خپله لاسه کېږي
پښتنې هيلې مو بيا په کړېدو سوې

***

لوی خاوند ه ته د ټول جهان واکدارې
اختیار ستا دئ چي مالک د لاله زارې
خیر او شر د هر بشر ستا په اختیار کي
غلیم مات کړې ته خښتن پروردګارې

* * *

شتمني د کور تالا زړه مې پرې سو
دارالامان قصر ویجاړ ایرې سو

خدایه ته پر دې ورانکارو غضب وکړې
ښکلی قصر کنډواله خرې سو

* * *

پرهارونه د هیواد که مکروبي سول
خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
د وطن بچیان مزدور سول په ډالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

* * *

که د زړه پیغام زما نن عکاسي سي
د قلم په ژبه لیکم چي عیني سي
لوړ پیام د آزادۍ دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۶ د سمبر۲۰۱۱

چاربيتي

په خيالو کي د ځوانۍ زه ډوبېدلم
د زړګي پر هوسو به تا لېدلم
خپل د ژوند ښو ښو خاطرو ته ځير کېدلم
ګاهي زړه به وو غمجن په ژړېدلم

په خزان کي مرور د زړه هوس سي
مرام تول ربړد بېدلی خپل په وس سي
چيغي پورته تر اسمانه په جرس سي
زما په اند چي بې له اوره سوځېدلم

چي مسکا په خوله کي وينم د جانان زه
په خوښيو کي تالېږم د جهان زه
هلته ځان احسان مند بولم د سبحان زه
فکر کړمه په دې حال به نه ارزېدلم

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
د سپوږمۍ مخته نخښږي ورته ځير يم
يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
ډېر رمزونه چي هيڅ نه پوهېدلم

که مي ژبه په بيان سي د غمونو
که د زړه قفس خالي سي د ګرومونو
هغه ټول را ته بلا سي په خرمنو
هره ورځ په خپل عمل پښېمانېدلم

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چې تا ته ګورم تر حد تېر پر ما ګرانېږې
ډېر زيرک او هوښياره تر هر چا ته راتېرېږې
عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالی له لوري
ټول ژوند دي سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
حوادث د ژوند انه کله خواره وي تر شکرو
يا هم د اسي پېښي کېږي ډېر ترخه وي تر مزرو
دغه ټوله چې پېښېږي د انسان په توان کې نه ده
خپل قسمت به در رسېږي که دي خوښه که دي نه ده
ډېر خوشحاله په ژوندون کې د روښان ټوله حالات وه
هره ورځ وې نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات وه
يوه توره يښه راغله نابېره په ژوندون کې
خوښی ټول په کوچيدو سوې د غمو په پيوستون کې
دا منم چې تقدير هر څه رسموي په خپله خوښه
ټول خارج د چا د وسه نه دي توان وي نه دي هڅه
دغه يو مطلب قبول کړه پېښي ټوله تقديري وي
ګناهګار پکښې کې نسته د ازله تحريري وي
که دروند بار وي د غمونو هسي ځان ځني سيوا کړه
زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
دا وصيت د ډېر پخوا نه مور ته کړی مشرانو
پرېږده پرېږده تېر غمونه دا سي کړي عالمانو

حقيقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کي نسته
څه چي پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کي ښه سته
عمر ډېر دي په نصيب سه د تعليم لاره کړه خپله
ځان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی يو تر بله
د ښه علم سي خاوند ه ښه ادب دي په نصيب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

نا روي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللى په سفروم

سياحت و مراکو کي په چکروم

ښايسته کلي ښارونه په ساحل کي

ښه مي زړه ته نه لوېدله په خبروم

ټول ښارونه حصار سوي په قلعه کي

شاوخوا جګ دېوالونه په نظروم

دښمنانو تل حملې پر دوی کولې

زه د دې خاوري تاريخ نه ښه خبروم

په ساتنه کي د خپل اولس يو لاس وه

هر سړي ويل چي زه د وطن سپروم

د وطن دفاع ضرور ده هر اولس ته

اما نزى چي په ټول ژوند ارمان په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

ښه نيت

هغه څوک چي دعوه ګير د صداقت وي
يا په ژوند کي طرفدار د وضاحت وي
زاهدان که په تقوى باندي مصروف دي
يا سمبال په لوړ شعار د عدالت وي
که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعا ته
په مسجد کي دی خادم د تلاوت وي
د چا هيله خرابات او مناجات ده
يا يې لاره انتخاب د شرافت وي
د چا پاک زړګی د صبر وي الله ته

يا يې ښه نيت پر اولس د حمايت وي
څوک ظالم سي غوښي خوري د خپل ملګري
ور نه تللی خپل ضمير د کفايت وي
چا چي ويني تل زبښلي د اولس خپل
ټوټه کړی يې وجدان د قضاوت وي
خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
په بد نيت کي تول الزام د خباثت وي
څوک چي خوښ کړي سرخروېي په خپل ولس کي
ښه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مســـــــــتقبل تـــــــه څـــــــه پـــــــه کـــــــار دي امانزيـــــــه
پـــــــه پــــــاک زړه چـــــــي څـــــــه کـــــــول د عبـــــــادت وي

ناروي ۲۵ د سمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مى په زړه کي چي سرباز سم
په چوپړ د خپلي خاوري کي ممتاز سم
ورلاهو سوم سمندر ته پټي سترګي
هڅي ډېري مي کولې چي اوباز سم
لالهاند او سرګردان په لوى څپو کي
وهل سولم د هر پاڼه چي ناراض سم
بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
نا اميده هلي ځلي د خلاصون سوې
په يو چانس کي د وتلو تري جواز سم
چي خبر نه يې د لاري مه پر ځغله
خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
دوست دښمن د واړه په نوي بڼه ګوري
عقل ويښ سي ډېر ناوخته سترګی واز سم
امانزى شکر ګزار د خپل قسمت يم
د خلاصون په هيله ناست چى پکښي باز سم

ناروي ۱۹ د سمبر ۲۰۱۰

ولیجان

د ځوانۍ یو انډیوال مې ولیجان وو
خدای شاهد دئ چې بیخي راباندي ګران وو
ښه صفات یې درلودل په یاري کې
ښه غښتلی په غیرت کې نامي ځوان وو
په قصاب باندي مشهور وو کندهار کې
هم د برو دروازه کښې یې دکان وو
پرهېزګار خلک یې ډېر ښه خوښېدله
مرچ اغا ته به ورتلی ثومره یې توان وو
لږ خندا او مسخرې به یې کولې
ښه یې نیت بېخي په زړه کې مهربان وو
ډېر غښتلی دلاوره په خپل وخت کې
خرابات یې خوښېدی ښه یې ګومان وو
د مارانو په نیولو به خوشحال سو
هره ورځ به په لنډۍ پسې روان وو
یوې ورځ یوې ظالمي لنډۍ وخوړ
خپل تر کوره چې راتلی حال یې پرېشان وو
ډېر ناځوان مرګی بې وخته پر مېلمه سو
روح دې ښاد وي امانزیه ښه انسان وو

ناروې ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددګار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازګار سې

طاقت ستا په شان کې ډېر دئ موږ بېوزلي بندګان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا د رحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کې د فامیل جګه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرګی څومره ظالم دئ چې تازه ګل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کې ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترګو
په دعا درته زاري کړو روح یې ښاد کړې د دوی ګردو

د زړه صـــــبر دې خـــــدای درکــــړي زمـــــا ګـــــران حمـــــد الله خانـــــه
امـــــانزی دې غـــــم شـــــریک یـــــم د نـــــور غـــــم ســـــې پـــــه امانـــــه

۱۲اګست۲۰۱۱

رنګارنګ شعرونه

وير

افغانان ټول وير کې ډوبېږي
پر خپل ولس مې زړه رپېږي
ټول زنګاوات غم کې غمېږي
افغان ولس اور کې کړېږي
خالقه ته فضل پر وکړې څه پېښېږي

د يکشنبې ورځې سهار وو
د حوت د مياشتې نوبهار وو
په کلي کور کې پسهار وو
تود په مرګونو کې بازار وو
شپاړس نفره د شهيد کور ته ستنېږي

په خبر ټوله کندهار سو
د هر افغان پر زړه پرهار سو
د شهيدانو جوړ ناتار سو
ارمان ارمان راته تيار سو
د مؤمنانو شهادت مې نه هېرېږي

امريکايان ورځې هر کور ته
په نيمه شپه کې د دوی لور ته
د سرو مرميو شور ماشور ته

د خپل بادار پخواني پور ته
د شرموښانو دي بلا ته ودرېږي

لا به تر څو داسې وحشت وي
یا د پردو منافقت وي
د ښو ځوانو به رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
که دا نفاق وي نور سرونه به ښخېږي

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه تر مارانو
بې عقل دي تر لېونیانو
په مرګ نشه تر شرابیانو
زه امانزی فکر کوم دوی به ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګې ژبه

په ګونګې ژبه مې هر چا ته ګويا يم
د ولس په درد اخته زه شپه بيګاه يم
د بابا توره زړه سوه نه ځلېږي
د شملې غمی لوېدلی که به لوېږي
د نيکونو نام نښان سپېره په دوړو
بېچاره ولس وزګار نه سو له شخړو
ته د فيل په غوږ بيده يې د زړه سره
سې په غبرګو سترګو ړوند ماته ککره
د وطن هيلې نامرادي ورته ګوره
امانزيه خلاص به نه سو له پېغوره

ناروي ۲۹مارچ۲۰۱۲

سیلابونه

اوښکي به قطرې جوړ سیلابونه سي
زموږ به نیمه خوا ټول ارمانونه سي

غواړي دښمنان منګولي ښخي کړي
چور به ذخیرې ټولې کانونه سي

کور په کور به شین وي د نفاق مرض
زړو کي به زخمونه پرهارونه سي

بیا به پسرلي کي ګلان مړاوي وي
هر ځای به ترینګلي اوازونه سي

نه به وي راستي او صداقت منځ کي
ورک به وطنپال ستم تاریخونه سي

د افغان با توره خاوره که ستم کي سوه
لوټ به دي جګ غرونه او باغونه سي

شپې به تر سهاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سي

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنګر لوېدلی سمندر کې
داسې بربښي اوربل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا له ورایه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرګاه سوه سپېدې لږ پر چاو دېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشا وه د ښایست ډېر بې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز شروع کړي امانزیه
شپې سهار ته رونوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه ځه رنګه انصاف که مساوات دئ
سور په وینو غم لړلی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پټ یرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نراو ښځې ماشومان لژند په وینو
خوارولس ته د مرمیو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خوعمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نهه بچیان ئې بې ګناه ټول شهیدان سول
تاسي خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپږ نور زخمي وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پا شلي اور بل سوی وو پر مړو
امانزیه دغه بل رنګ د تاریخ یو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پاڼې د ژوندون مې مړاوي کېږي
ښه پوهېږم چې کرار کرار رژېږي
ژوند چینه کې مې رڼې شغلې لیدلې
هغه ټولې ورځ په ورځ رانه ورکېږي
د ښایست ګلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یو ځای به روانېږي
که د تبې غاړګۍ سوه در په غاړه
خدای خبر چې هلته څه به راپېښېږي
څو چې عقل دې رسېږي کار ترې اخله
امانزیه پر دې لار ټوله ستنېږي

ناروي ۱۱۴گست۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند دي ولاړه له اختیاره
ستا نه ورکه خپله لاره له تلواره
سرګردا نه د پردیو په چوپړ کي
وخت عبث درنه تېر سوی په روغبړ کي
دروازې چې ټکوې د نورو خلګو
خورې به ته واري پر سر د غټو ګرګو
شاو خوا مي اورېدل چي ته رهبر یې
اوس څرګند ده سوه چي ته چېرته نوکر یې
چي په لومه د پردیو کي اسیر سوې
ځان دي بایله په ټولنه کي فقیر سوې
سر دي کښته کړه ګرېوان کي څه دي کړي
عام وژنه کي دي خوینده دي کوندې کړي
چي خوشحال یې په عمل د مغرضینو
په ازار به سې ککړ د معیوبینو
نه دي دین نه دي دنیا سوه خوارکیه
ستا نه هر څه ټول خطا سوه لېونیه
یوه ورځ به په غضب د خدای اخته سې
درنه ورک به نوم نښان او بې پرده سې
امانزیه داسي خلګ د زړه سوي دي
څو ژوندي دي په چوپړ کي د پردي دي

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې دښت

په سره ژمي نوی غم زما په خوا سو
د نړۍ وحشي ظالم چې په فتوا سو
لو غمیزه به راځي پر ښوځوانانو
ټول جهان حساب کوي پر بګېلانو
کال و دوه زره او یو په دسمبر کې
سوم اسیر د دوستمیانو په چمبر کې
غره سوي ول په زور د خارجیانو
خوشحالي جیبونه ډک په ډالرانو
هر سړي چې به کتل زمور و شان ته
داسي فکر ئې کاوه ګوري حیوان ته
هر ګړۍ به نوي نوي تبصرې وي
د هر چا به زوروري قوماندې وې
لیري لیري د عقلو بشر دوستي وه
فیصلې به د دوستم یا د پردي وه
وساطت د سره صلیب چې راپیدا سو
لږ امید د نوي ژوند فکر کي بیا سو
فرمانداره امریکا او دوستم دواړه
موافق سوه فیصله د غم تیاره
افغاني طالبان ټول به عفوه کېږي
طالبان پاکستاني به رخصتېږي
نور پردي خلک په رنګارنګ ګروپو کې

ملل متحد ته تسليمېږي په جوپو کي
د دوستم يو فيصله سوله عيانه
ټول به ځو تر لوی محبسه شبرغانه
څو ګړيه وږي تږي انتظار سوو
نابېره د موټرو غرهار سو
په لس هاوو موټران پرله پسې وه
پکښې بار کانتينران او کډه بې وه
موږ په ډله ورولو پېدلو کانتينر ته
د پسو په شان ټيله سولو مقر ته
ځای د پښو د درېدو نه وو دننه
پاته نه وه د ژوندون هيڅ نوره تمه
دروازې ترل کړل دلې په زورو کي
هم وهل هم ټکول وه په ټمبو کي
څوک لنګی او څوک سدری اخلي بی شانه
ساعتونه او کالي اخلي بې توانه
له قندوزه حرکت سو شبرغان ته
مسلمانه غوږ پر نيسه دې بيان ته
چې پر لاري ګولايانې وې مارپېچه
طالبان ټول کانتينر کي سوه سرګيچه
په يخني کي د خولو را باندي چور سو
هر سړی او بو چښلو ته مجبور سو
کږې پورته د ګرمی او هم له تندي
که هر څه ناري وهو اورو ملندې
جاره ورکه خولې په يو بل لګيدلې
خپلې خولې به مو په وينو لندولې

یو د بل به مو خولې سره ښتلې
بیا هم ډېرو د مرګي سلګۍ وهلې
نیمه لارلا د سفر نه وه تکمیله
ښو ځوانانو بیا د مرګ پوله لیدله
په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کي
صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
تاریکه وه چي موږ راغلو شبرغان ته
کندي وخته ایستل سوي ګورستان ته
په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
بلډوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
په یو چا کي چي نفس لا هم ژوندی وي
بې دریغه د ګولۍ باندي شړپی وي
یوه کنده چي شپږ زره متره کېږي
د لیلې دښت کي ځوانان هلته ښخېږي
عجایبه قتلګاه سوه په نړۍ کي
دغه کار وسو کاملاً بې غورۍ کي
کله ټول طالب د جنګ محاصره سوه
هلته شپږ سوه روان بیا مخ پرغره سوه
یو ځو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
وږي تږي مجبور کښته راستنېږي
د د دوستم قواوو دوی محاصره کړه
په پلمه ئې یو قلا ته ورایله کړه
دوی چي ډېر ستړي ستومانه وه بیدېږي
خو یو یو یې د مرګ و خوا ته بیول کېږي
پوه سول ټول چي وژل کېږي بې پرسانه

ځکه ږغ د بغاوت پورته بې توانه
دوی په ډله حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله وسله د څو نفرو
پوره دوه شبانه روزه جنګېدله
څو یو به په نوبت کې مړه کېدله
شهیدان سوه تر څو پاته یو بشر وو
قیام خلاص سو جوړ د وینو یو محشر وو
امریکا باعث د ټول وحشي مرګو وه
ډېر فلمونه ډک د وینو په رنګو وه
اوس چپ سوي هیڅ بیان نه کوي چا ته
په پوهېږي امانزی ګوري سبا ته

ناروي۰۲ جنوري۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان که عالمان دي
پر ولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
خان غریب ته د نېکۍ په ستر ګه ګوري
مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
نه خرڅېږي ډېر صادق غوره په ځان دي
په رښتیني عمل ځای نیسي په زړو کې
په ټولنه کې سرخ رویه خپل په شان دي
کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
دروغ نه وایي صادق ئې په بیان دي
نه تحقیر نه بخیلي کړي پر وګړو
په ښه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
تر شا نه کوي په چا پسې خبري
ټول خواص ئې بې مطلبه ښه روښان دي
داسي خلک افتخار وي د ټولني
امانزیه په رشتیا هر چا ته ګران دي

ناروي۱۲مارچ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کې مستغرق کړې
جوړي لوی کندې کپري ژوندون ګران دئ
نه په وهېږم چې پر څه راته اخته سوې
داسې وايي دې سفر کې ازمون ګران دئ
که یو شمع لګېدلې ستا و مخ ته
پام کوه چې د وطنه بېلتون ګران دئ
که اغزي پلنده په شا ولس ته ورسي
د جفا په غم ککړ پیوستون ګران دئ
د پردې ترشا چې جوړي معاملې سي
امانزیه په سیاست کې پټ شون ګران دئ

ناروې۱۰ جنوري۲۰۱۲

د چوپان ږغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې دښتو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړګی مې دې پرېشانه سوی د خزان له جوره
ښکلې هوا ښکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساره ژمي په منګلو کې بندي وم کور کې
اوس د بهار په هنګامو کې زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شګوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتا نه ښایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکې زما د شوندو بلبلان راویښ سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه وکړم
د سرو ګلونو د غوټیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکره لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز او چت سترو شغلو ته ځمه

اوس لا موســـــم دئ خونـــــد تـــــرې اخلـــــه امانزیـــــه یـــــاره

اعتبـــار نســـته پـــه ژونـــدون نـــور انـــد ښنـــنو تـــه ځمـــه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بوډا

یو بوډا ناست وو پرېشانه معلومېږي
سترګي سرې غم ئې له ورایه ځرګندېږي
تور چشمان ئې د کولکو راوتلي
ترغي پرغي وچ شونډان وینه بهېږي
وږی تږی ځنک وهلی یو پسخې ته
د بنې رنګ ئې الووتی پیکه کېږي
نفس کاږي ساه شړي بې له وقفې نه
سر ئې رږدي پر لکړه تکیه کېږي
ورنژدې سوم چي پوښتنه ورنه وکړم
بې اختیاره ئې سلګۍ په زوره کېږي

بیګاه تللی وم میلمه د اشنا کور ته
اوس مي خپل کلی کوځه نه ځرګندېږي
داسي وایي بمباري وه د چورلکو
زلزله جوړه هر ځه پکښې ورانېږي
نراو ښځي ماشومان تر خاورو لاندي
لار مي ورکه په چاره ځوک نه پوهېږي
امانزی هک پک حیران وم ورته تللی
خدایه ته رحم کوې نور ځه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مي چيري بيايې نندارو ته
د هلمند پر غاړه ناست يم منظرو ته
رودخانه کي غرغړې نور خاموشي وه
څوارلسم سپوږمۍ ولاړه ځلېدو ته
سپين لنګر ئې اچولی اوبو منځ کي
د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
شنې اوبه بيخي شفافي او روښې وې
معلومېږي کاڼي شګي اخيستو ته
نابېره د نهنګ حملې پر راغلې
تاش په تاش هر څه ويجاړ زما چشمو ته

ای خالقه زورواکان څومره ظالم دي
رښا ولاړه توري لوشي ښورېدو ته
د جابر ناورين همدا اسي زمونږ پر خلګو
اميدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
د صياد غشی به کله را پيدا سي
چي نهنګ را برابر کړي ړندېدو ته
امانزيه د مظلوم چيغي دي پورته
اسمانو ته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنګسالار

جنګسالار فکر کوي چې معتبر دئ
د افغان ولس له قهره ناخبر دئ
پټه پټه غمازي او جاسوسي کړي
خیال کوي چې پټ د ده دغه هنر دئ
څو لغړه بې سواده پر راټول دي
د هغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دئ
میدان ګرم لوټمار هم رهبري غواړي
دا سي خلک خپل ولس له ره خنجر دئ
په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
امانزیه د غلو خپل ځانته دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد ګروسرلښکر سي
عام وګړي به تر نورو لا بد تر سي
مکتبيان چي غلا کوي په سپينو سترګو
قانوني به ګناه ګاره يو په زر سي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې وزر سي
که پرهېز سي بې عمله په تقوا کي
خدای وهلي به رسوا مات پر کمر سي
څوک چي پوهه د خپلو ګټو وسيله کړي
امانزيه مخ ئې تور ورک ئې ثمر سي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پیمان

زما د رمز او نیاز ملګری چې پیمان سو
د سیاست ناولی مخ کې راعیان سو
ډېر صادقه بې مطلبه انډیوال وو
د غیرته و پوره پر زړه مې ګران سو
زلزلې د صداقت لمن کړه څیري
د سید میر سره هر لوري بدګمان سو
د نامرده اشنایانو یاري مکره
موړ ویله په ماحول کې زیان سو
څوک چې نه لري پښتو او پښتو ژبه
پله بین غوندي دورنګه ئې بیان سو
موړ چې دواړه سر په لاس به ګرځېدلو
نابلده اشنایي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کېږي امانزیه
دغه کار په څو څو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدایه ممنون ستا په مرحمت یم
په نعمت د اولادونو زه خوشبخت یم
د ژوندون همتا مي ډېره ملیکه ده
رب دي ورکړي ښه صحت په دغه نیت یم
فرید جان مي مشر زوی د لاس لکړه
د روښان څخه خوشحاله په وضعیت یم
ننګیالی بېخي ارام په خوی خواص دئ
زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت یم
ناصر جان د زړه له بېخه مهربان دئ
مفتخر ئې په عمل او ښه خصلت یم

د زړه سر مي ټوله ژوند لور زرغونه ده
فکر کړمه په هغې څه ملامت یم
هما جانه نازولې ده په ژوند کي
له هغې څخه راضي په حقیقت یم
هره مېړور مي تر اولاد په کمه نه ده
منندوی د شګوفې په ښه رغبت یم
د زهرا په ښه ژوندون کي هر څه وینم
لوړحساب هم زه د مینې په همت یم
د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کي
خو پرېشانه ورته ډېر په واقعیت یم

د پنځو وارو لمسیا نو اوږد ژوند غوارم
نور صباح ته د زړګي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راته ګرانه
امیدواره د میوند په شفقت یم
مینه ناکه مروا جا نه ده تر ټولو
مطمئن د عایشي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر ځای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر ښه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپرېل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري به کاروان سي
لا به څاخي څو ازاد افغانستان سي
په ناچله تړونو نه خطا کېږم
تر څو نیت دي بشري کار د انسان سي
ستا چي ذهن جوړوي شالمارونه
په کړو هیلو کاږه به دي ارمان سي
که غبي یا ستر رنګ مو ورک کړئ ستمګرو
پرېږده خپله افغانان ځان ته درمان سي
که ته ړوند یي په مغزو د بوش بچیه
د غیرت چیغي به ستا مخ ته توپان سي
څوک چي غواړي مېلمستیا بې له پوښتني
پښېماني کي پورته ژر به یي فغان سي
ستا چي طمع د شغلو په ځلېدو وي
ګوره پام کوه چي جوړ به ګورستان سي
قهرجني سري مرمۍ چي په شا ګرځي
امانزي ته هیله سته خپله به وران سي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مي را برسېره کړه قلمه
چي خالي سي صندوقچه لږ څه له غمه
پلندې ډېري کوټه سوي په کوګل کي
رانه وايې خله چي زما ده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پر نوشته کړه
چي افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړند وي پر سترګو
دا سي ډلي خاماخا زه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليري کړه له فکره
امانزی چي څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چا ته
تل دي وي شکرګزار له پاکه ذاته

خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خوا ته

چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخا ئې پښه ښوئېږي خپله څاه ته

بې ملګري ژوند عبث بې ځايه بوله
فکر وکړه چي خوښې نسته سبا ته

که نصيب دي تاريک ژوند سو خوار کيه
کور خراب قلم ملا دي سوه ماته

له پېريو تجربه سوه امانزي ته
د ژوندون ثمري ډېري سته رڼا ته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فيضي سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جګي غونډۍ باندي منظري ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړ رنګ مخلوط ښکاري
ښا يست لوړ د تصوره تعجب په واقعيت وم
سلسلې د جګو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبى د اوبو زړه کي خيال زما په حقيقت وم
داسي برېښېدله سور توپان راغلى بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځير سوى په هيبت وم
موږ منله رښتينى ښکلا په توان د لوى خاوند وي
د بشر تر وس وي تېره امانزى ډېر په حيرت وم

ناروي - ۲۵جولای ۲۰۱۰

فشار

ستمګره ستم پرېږده تمدن تر فشار لاندي
لږ په فکر د سبا سه پیوستون تر فشار لاندي
ماغزه ولي بې اختیاره پروازونه کړي اسمان ته
څه انصاف هم ضروري دئ سم بد لون تر فشار لاندي
زوروره زور دي پرېږده څه توښه به ستا نصیب سي
په انجام کي زورماتېږي ټول سمون تر فشار لاندي
بېغوري د خپله لاسه چوپړۀ بېر دئ د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندي
خدای شاهد دئ امانزیه پښېماني به ورسره وي
سر خوړل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندي

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مي د زړګي په ولولو دئ
د اولس د ارمانو په وسوسو دئ
هره ورځ وراني ويجاړي چيغي پورته
ظلم پرېږده لا وحشت په نغارو دئ
د مدوا چاري کمزوري ليدل کېږي
طمع لږ ده تشويش ډېر په جګېدو دئ
کارپوهان صرف په خبرو ښه پوهېږي
د عمل فکر کمزور په لږېدو دئ
نام نښان د هر مجرم دئ لا درکه
امانزيه پلان جوړ په توطئو دئ

ناروي–۱۲/ ۷/ ۲۰۱۱

قناعت

ډېري منډې دي کولې د يو لر توښې لپاره
قناعت درسره نه وو د نا حق دعوې لپاره
يو وار وګوره ګرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
نه دي نوم د پلار نيکه سو نه دي لافې په ډغرو
هلې ځلې دي کولې مخ هم ستا پکښې کې تور سو
د چړچو خلګ ئې نور دي مګر ستا پکښې پېغور سو
چور او غلا چي خلګ کاندي هيڅ ضمير ورسره نسته
طرفدار ئې هم هغسې اخرت نه بيره نسته
قضاوت د وجدان ښه دئ واقعيت ته غاړه کښېږده
عدالت کې سرخ رويي ده دورنګې دي نوره پرېږده
که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځې رارسي
امانزيه دا قانون دئ نن داغسې سبا هسي

ناروي-۱۴/ ۲/ ۲۰۱۰

حکمت

د ګلونو په باغچه کي
د حکمت په انګېزه کي

بلبلان په چونهار سوه
سحرګاه ټوله بيدار سوه
تورتم ځي په تلوسه کي

د نرګس زړګی اوبېږي
چي شمال کمکی چلېږي
وينم در په دردا نه کي

تبسم را معلومېږي
ډکه خوله د خندا کېږي
شين سهار په ازانګه کي

د حکمت شباب ته ګوره
سو پيدا له کومه لوري
د ګلونو په کاسه کي

د لمر وړانګي ښه ځلېږي
زړونه ټول په هوسېږي
عندليب په ترانه کي

د غه څومره ستر قوت دئ
تمثيل ټوله د قدرت دئ
د اسحق په عقيده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریم
فکر ړوب د شاعرانو په هنریم
امېلونه جوړوي د سرو ګلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بختوریم
ګاهي ښکلي باغچه ګۍ کړم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریم
کله ګران وطن زخمي را مجسم سي
یا هم ورک د ښکلو ښو په حشریم
ازادي د ګران وطن ته هوسېږم
امانزی دا سي شېبو ته منتظریم

ناروي ۱۳جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چي مخ ته نه لري غمونه
پیدا کېږي بېخي لږ دا سي وختونه
په رشتیا کې پېژند ل د انسان کېږي

په د روغ کي تباهي د جهان کېږي
دوارو منځ کي عدالت پر مېزان کېږي
خلک څه کړي په انصاف ګوري کارونه

٭٭٭

حقیقت وي ل ترخه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوښیو شانته بحر
پتول ئې جوړوي زړګي ته قهر
همېشه به زړه لري قوي دردونه

٭٭٭

د غټانو په دروغو کي تاوان سته
مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به وینې خپل په ژوند کي ضررونه

٭٭٭

په ظاهره که زاهد ورنه تېرېږه
پرهېزګاره په عمل کي ته ښوربږه
څه چي کړې لېږ څه د خدایه وبېرېږه
پښېمانۍ ته امانزیه هیڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپتمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهي ډېوه بله پېشرفتونه په نړۍ کي
د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
مقصدونه جهاني سول د ناتو تر نامه لاندي
شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرګونه په نړۍ کي
نام نهاده شعارونه ساختګي دیموکراسي ده
څه چي نغښتي په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
په قوت چي احساسېږي نفاق لویه وسیله ده
جګړه جوړه کور تر کوره پټ رازونه په نړۍ کي
علم ځغلي تر اسما نه د پېشرفت خبري ډېري
ورته ګوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراوبر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو !

تاسو کولای سئ د لراوبر ويبپاڼي په برېښنايي کتابتون کي زيات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفريحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراوبر انلاين کتابتون ستاسو لپاره د لاندينيو موضوعگانو اړوند آثار پر ليکه کوي :

- **اسلام او مذهب**
- **ساينس او تخنيک**
- **سپورټ او روغتيا**
- **هنر او ادبيات**
- **دماشومانو لپاره**
- **تاريخ او سياست**
- **بېلابېل آثار**

www.larawbar.net/library